Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►**B**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/399

ze dne 9. března 2016,

kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)

(kodifikované znění)

(Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016	L 251	1	16.9.2016

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/399

ze dne 9. března 2016,

kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)

(kodifikované znění)

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a zásady

Tímto nařízením se stanoví neprovádění opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnitřní hranice mezi členskými státy Unie.

Stanoví se jím pravidla, kterými se řídí opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „vnitřními hranicemi“

   a) společné pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic;

   b) letiště členských států pro vnitřní lety;

   c) námořní, říční a jezerní přístavy členských států pro pravidelná vnitřní trajektová spojení;

2) „vnějšími hranicemi“ pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic, a jejich námořní hranice a letiště, říční přístavy, námořní přístavy a jezerní přístavy, pokud nejsou vnitřními hranicemi;

3) „vnitřním letem“ veškeré lety výhradně z území nebo na území členského státu bez přistání na území třetí země;

4) „pravidelným vnitřním trajektovým spojením“ jakékoliv trajektové spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států bez zastavení v kterémkoli přístavu mimo území členských států a sestávající z přepravy cestujících a vozidel podle zveřejněného jízdního řádu;

5) „osobami požívajícími právo na volný pohyb podle práva Unie“

▼B

a) občané Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie vykonávajícího právo volného pohybu a na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ([1]);

b) státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci bez ohledu na státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají právo volného pohybu rovnocenné právu občanů Unie;

6) „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU a na kterou se nevztahuje bod 5 tohoto článku;

7) „osobami, jimž má být odepřen vstup“ jakýkoliv státní příslušník třetí země, který je veden v Schengenském informačním systému (dále jen „SIS“) podle článků 24 a 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ([2]) a pro účely uvedeného článku jako osoba, které má být odepřen vstup;

8) „hraničním přechodem“ jakýkoliv přechod určený příslušnými orgány pro překračování vnějších hranic;

9) „společným hraničním přechodem“ jakýkoli hraniční přechod umístěný buď na území členského státu, nebo na území třetí země, kde příslušníci pohraniční stráže členského státu a příslušníci pohraniční stráže třetí země provádějí postupně výstupní a vstupní kontroly v souladu se svým vnitrostátním právem a podle dvoustranné dohody;

10) „ochranou hranic“ činnost vykonávaná na hranici v souladu s tímto nařízením a pro účely tohoto nařízení výhradně jako reakce na záměr překročit tuto hranici nebo na úkon překročení této hranice, a to bez ohledu na jakékoliv jiné důvody, sestávající z hraničních kontrol a z ostrahy hranic;

11) „hraničními kontrolami“ kontroly prováděné na hraničních přechodech, aby se zajistilo, že osobám, včetně jejich dopravních prostředků a předmětů, které mají v držení, může být povolen vstup na území členských států nebo jeho opuštění;

12) „ostrahou hranic“ ostraha hranic mezi hraničními přechody a ostraha hraničních přechodů mimo stanovenou provozní dobu, aby se zabránilo osobám vyhýbat se hraničním kontrolám;

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

▼B

13) „kontrolou ve druhé linii“ další kontrola, jíž lze provádět na zvláštním místě mimo místa (v první linii), kde se kontrolují všechny osoby;

14) „příslušníkem pohraniční stráže“ jakýkoliv veřejný činitel, který je v souladu s vnitrostátními právními předpisy přidělen na hraniční přechod nebo na hranice nebo do bezprostřední blízkosti takové hranice a který plní úkoly ochrany hranic v souladu s tímto nařízením a s vnitrostátními právními předpisy;

15) „dopravcem“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jejímž povoláním je poskytovat přepravu osob;

16) „povolením k pobytu“

a) všechna povolení k pobytu vydaná členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1030/2002 ([1]), a pobytové karty vydané v souladu se směrnicí 2004/38/ES;

b) všechny ostatní doklady vydané členským státem státním příslušníkům třetích zemí, jimiž se jim povoluje pobyt na jeho území a které byly v souladu s článkem 39 oznámeny a následně zveřejněny, s výjimkou:

i) povolení k přechodnému pobytu vydaných při přezkumu první žádosti o povolení k pobytu podle písmene a) nebo žádosti o azyl a

ii) víz udělených členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1683/95 ([2]);

17) „výletními loděmi“ lodě, které sledují danou plavební trasu v souladu s předem určeným programem obsahujícím turistické činnosti v různých přístavech a které běžně nenabírají cestující ani nedovolují cestujícím vylodit se během cesty;

18) „rekreačními plavbami“ užívání rekreačních plavidel pro sportovní nebo turistické účely;

19) „pobřežním rybolovem“ rybolov prováděný za použití plavidel, která se vracejí každý den nebo do 36 hodin do přístavu nacházejícího se na území členského státu, aniž by zastavovala v přístavech nacházejících se v třetí zemi;

20) „pracovníkem na pobřežním zařízení“ osoba, která pracuje na pobřežním zařízení umístěném v teritoriálních vodách nebo ve výlučné ekonomické námořní zóně členských států, jak je definuje mezinárodní námořní právo, a která se po moři nebo letecky pravidelně vrací na území členských států;

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1).

▼B

21) „hrozbou pro veřejné zdraví“ každá nemoc s epidemickým potenciálem, jak je vymezen v Mezinárodním zdravotním řádu Světové zdravotnické organizace, a jiné infekční nemoci nebo nakažlivé parazitické nemoci, pokud se na ně vztahují ochranné předpisy platné pro státní příslušníky členských států.

Článek 3

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na všechny osoby překračující vnitřní nebo vnější hranice členských států, aniž jsou tím dotčena:

a) práva osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie;

b) práva uprchlíků a osob žádajících o mezinárodní ochranu, zejména pokud jde o zásadu nevracet uprchlíky.

Článek 4

Základní práva

Při uplatňování tohoto nařízení jednají členské státy v plném souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie včetně Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), příslušnými normami mezinárodního práva, jako je Úmluva o právním postavení uprchlíků podepsaná v Ženevě dne 28. července 1951 (dále jen „Ženevská konvence“), v plném souladu se se závazky ohledně přístupu k mezinárodní ochraně, zejména zásadou nenavracení, a základními právy. V souladu s obecnými zásadami práva Unie se rozhodnutí podle tohoto nařízení přijímají na základě individuálního posouzení případu.

HLAVA II

VNĚJŠÍ HRANICE

KAPITOLA I

Překračování vnějších hranic a podmínky vstupu

Článek 5

Překračování vnějších hranic

1. Vnější hranice lze překračovat pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby. Na hraničních přechodech, které nejsou otevřeny 24 hodin denně, je provozní doba jasně uvedena.

Členské státy oznámí Komisi seznam svých hraničních přechodů v souladu s článkem 39.

2. Odchylně od odstavce 1 lze výjimky z povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovené provozní doby povolit:

▼B

a) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě požadavku zvláštního charakteru na příležitostné překračování vnějších hranic mimo hraniční přechody či mimo stanovenou provozní dobu, pokud jsou držiteli povolení, které je vyžadováno podle vnitrostátního práva, a pokud to není v rozporu se zájmy veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti členských států. Členské státy mohou zavést zvláštní pravidla ve dvoustranných dohodách. Obecné výjimky stanovené ve vnitrostátním právu a dvoustranných dohodách se podle článku 39 oznamují Komisi;

b) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě nepředvídané nouzové situace;

c) podle zvláštních pravidel stanovených v článcích 19 a 20 ve spojení s přílohami VI a VII.

3. Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené v odstavci 2 nebo mezinárodní závazky členských států, zavedou členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem sankce za nepovolené překročení vnějších hranic v místech mimo hraniční přechody nebo mimo stanovenou provozní dobu. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 6

Podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí

1. Pro předpokládané pobyty na území členských států, které nepřesáhnou 90 dní během jakéhokoli období 180 dnů, kterým se rozumí období 180 dnů bezprostředně předcházející každému dni pobytu, platí pro vstup státních příslušníků třetích zemí tyto podmínky:

a) mají platný cestovní doklad opravňující držitele k překročení hranice, který splňuje tato kritéria:

   i) musí být platný nejméně tři měsíce po předpokládaném datu odjezdu z území členských států. V naléhavých případech, které jsou odůvodněné, je možné od splnění této povinnosti upustit,

   ii) byl vydán v předchozích deseti letech;

b) mají platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ([1]), ledaže jsou držiteli platného povolení k pobytu nebo platného dlouhodobého víza;

c) zdůvodní účel a podmínky předpokládaného pobytu a mají zajištěny dostatečné prostředky pro obživu jak na dobu předpokládaného pobytu, tak na návrat do své země původu nebo na průjezd do třetí země, ve které je zaručeno jejich přijetí, nebo jsou schopni si tyto prostředky legálním způsobem opatřit;

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

▼B

d) nejsou osobami vedenými v SIS, jimž má být odepřen vstup;

e) nejsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

2. Pro účely odstavce 1 se den vstupu považuje za první den pobytu na území členských států a den výstupu za poslední den pobytu na území členských států. K dobám pobytu povoleného povolením k pobytu nebo dlouhodobým vízem se při výpočtu délky pobytu na území členských států nepřihlíží.

3. V příloze I je uveden příkladný seznam podkladů, o něž může příslušník pohraniční stráže požádat státního příslušníka třetí země, aby ověřil splnění podmínek vymezených v odst. 1 písm. c).

4. Prostředky pro obživu se posuzují podle délky a účelu pobytu a na základě porovnání s průměrnými cenami za stravu a ubytování v dotyčném členském státě nebo v dotyčných členských státech, stanovenými pro levné ubytování, které se násobí počtem pobytových dní.

Členské státy oznámí Komisi referenční částky, které stanovily, v souladu s článkem 39.

Posuzování dostatečných prostředků pro obživu se může zakládat na hotovosti, cestovních šecích a kreditních kartách, které má státní příslušník třetí země v držení. Důkazem o dostatečných prostředcích pro obživu mohou být také sponzorská prohlášení, pokud jsou taková prohlášení upravena vnitrostátními právními předpisy, a pokud bude státní příslušník třetí země pobývat u hostitele, rovněž záruky od hostitele tak, jak jsou upraveny vnitrostátními právními předpisy.

5. Odchylně od odstavce 1:

a) státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují všechny podmínky stanovené v odstavci 1, ale kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo dlouhodobého víza, je povolen vstup na území ostatních členských států pro účely průjezdu, aby mohli dosáhnout území členského státu, který povolení k pobytu nebo dlouhodobé vízum vydal, pokud nejsou uvedeni na vnitrostátním seznamu osob, jimž má být odepřen vstup na území členského státu, jehož vnější hranice hodlají překročit, a tento záznam není doplněn pokynem odepřít vstup nebo průjezd;

b) státním příslušníkům třetích zemí, kteří splňují podmínky stanovené v odstavci 1 s výjimkou podmínky podle písmene b) a kteří se dostaví na hranici, může být povolen vstup na území členských států, jestliže je jim na hranicích uděleno vízum v souladu s články 35 a 36 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ([1]).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

▼B

Členské státy sestavují v souladu s článkem 46 nařízení (ES) č. 810/2009 a přílohou XII uvedeného nařízení statistiky víz udělených na hranicích.

Jestliže nelze doklad opatřit vízem, lze vízum mimořádně připojit na oddělený list vložený do dokladu. V takovém případě se použije jednotný vzor formuláře pro připojení víza, stanovený v nařízení Rady (ES) č. 333/2002 ([1]);

c) státním příslušníkům třetích zemí, kteří nesplňují jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, může členský stát povolit vstup na své území z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu anebo vzhledem ke svým mezinárodním závazkům. Pokud se na dotyčného příslušníka třetí země vztahuje záznam podle odst. 1 písm. d), uvědomí členský stát, který mu povolí vstup na své území, o tomto povolení ostatní členské státy.

KAPITOLA II

Ochrana vnějších hranic a odepření vstupu

Článek 7

Provádění hraničních kontrol

1. Při plnění svých úkolů příslušníci pohraniční stráže plně respektují lidskou důstojnost, zejména s ohledem na zranitelné osoby.

Veškerá opatření přijatá při plnění těchto úkolů jsou přiměřená cílům, které taková opatření sledují.

2. Při provádění hraničních kontrol nesmí příslušníci pohraniční stráže nikoho diskriminovat na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Článek 8

Hraniční kontroly osob

1. Přeshraniční pohyb na vnějších hranicích podléhá kontrolám, které provádějí příslušníci pohraniční stráže. Kontroly se provádějí v souladu s touto kapitolou.

Kontroly se též mohou týkat dopravních prostředků a předmětů v držení osob překračujících hranice. Provádějí-li se prohlídky, použijí se na ně právní předpisy dotyčného členského státu.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 333/2002 ze dne 18. února 2002 o jednotném vzoru formulářů pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal (Úř. věst. L 53, 23.2.2002, s. 4).

▼B

2. Všechny osoby podléhají minimální kontrole, jejímž účelem je zjištění totožnosti na základě předložení cestovních dokladů. Taková minimální kontrola spočívá v rychlém a jednoduchém ověření platnosti dokladu, který jeho oprávněného držitele opravňuje překročit hranici, a v ověření výskytu známek pozměnění nebo padělání, v případě potřeby s použitím technických prostředků a nahlédnutím do příslušných databází k vyhledání informací výlučně o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných dokladech.

Minimální kontrola podle prvního pododstavce je pravidlem pro osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie.

Při provádění minimálních kontrol osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie však příslušníci pohraniční stráže mohou – aniž by tak činili systematicky – nahlížet do vnitrostátních i evropských databází, aby zajistili, že daná osoba nepředstavuje skutečnou, aktuální a dostatečně vážnou hrozbu pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy členských států nebo hrozbu pro veřejné zdraví.

Důsledky takového nahlížení do databází nesmí ohrozit právo vstupu osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie na území dotyčného členského státu, jak je stanoveno ve směrnici 2004/38/ES.

3. Při vstupu a výstupu jsou státní příslušníci třetích zemí podrobeni důkladné kontrole následovně:

a) důkladné kontroly při vstupu sestávají z ověření podmínek vstupu vymezených v čl. 6 odst. 1 a případně dokladů povolujících pobyt a výkon pracovní činnosti. To zahrnuje podrobné přezkoumání následujících aspektů:

   i) ověření, zda má státní příslušník třetí země doklad, který je platný pro překročení hranic a jemuž neskončila doba platnosti, a zda je k dokladu případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu,

   ii) důkladnou prohlídku cestovního dokladu, zda nenese známky pozměňování nebo padělání,

   iii) kontrolu vstupních a výstupních razítek v cestovním dokladu dotyčného státního příslušníka třetí země, aby se porovnáním data vstupu a výstupu ověřilo, zda již daná osoba nepřekročila maximální délku povoleného pobytu na území členských států,

   iv) ověření místa odjezdu a cíle dotyčného státního příslušníka třetí země a účelu jeho zamýšleného pobytu a v případě potřeby i kontrola odpovídajících podkladů,

▼B

v) ověření, zda má dotyčný státní příslušník třetí země dostatečné prostředky pro obživu vzhledem k délce a účelu předpokládaného pobytu a na návrat do země původu nebo na průjezd do třetí země, ve které je zaručeno jeho přijetí, anebo je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit,

vi) ověření, zda dotyčný státní příslušník třetí země, jeho dopravní prostředek a předměty, které převáží, pravděpodobně neohrozí veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států. Takové ověření zahrnuje přímé zjišťování údajů a záznamů o osobách a v případě potřeby i předmětech vedených v SIS a ve vnitrostátních souborech údajů, jakož i kroky, které mají být učiněny v důsledku existence záznamu;

b) jestliže je státní příslušník třetí země držitelem víza uvedeného v čl. 6 odst. 1 písm. b), sestávají důkladné kontroly při vstupu také z ověření totožnosti držitele víza a pravosti víza prostřednictvím Vízového informačního systému (VIS) v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 767/2008;

c) odchylně je možné použít systém VIS za pomoci čísla vízového štítku ve všech případech a namátkově za pomoci čísla vízového štítku spolu s ověřením otisků prstů v případě, že:

i) dojde k takové intenzitě provozu, že čekací doba na hraničních přechodech je neúměrně dlouhá,

ii) již byly vyčerpány veškeré zdroje, pokud jde o personální zajištění, vybavení a organizaci, a

iii) na základě posouzení neexistuje riziko z hlediska vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

Nicméně ve všech případech, ve kterých nastanou pochybnosti o totožnosti držitele víza nebo o pravosti víza, bude systém VIS používán systematicky za pomoci čísla vízového štítku spolu s ověřením otisků prstů.

Tuto výjimku lze použít na dotyčných hraničních přechodech pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky uvedené v bodech i), ii) a iii);

d) rozhodnutí o použití VIS v souladu s písmenem c) přijme velitel pohraniční stráže na daném hraničním přechodu, nebo se přijme na vyšší úrovni.

Dotyčný členský stát o takovém rozhodnutí neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi;

▼B

e) každý členský stát předá jednou za rok Evropskému parlamentu a Komisi zprávu o uplatňování písmene c), která obsahuje počet státních příslušníků třetích zemí, kteří byli zkontrolováni v systému VIS pouze za pomoci čísla vízového štítku, a délku čekací doby uvedenou v písmenu c) bodu i);

f) písmena c) a d) se použijí po dobu nejvýše tří let, která začíná tři roky od zahájení provozu VIS. Před koncem druhého roku uplatňování ustanovení písmene c) a d) Komise předá Evropskému parlamentu a Radě hodnocení provádění těchto ustanovení. Na základě tohoto hodnocení může Evropský parlament nebo Rada vyzvat Komisi, aby v případě potřeby navrhla k tomuto nařízení příslušné pozměňovací návrhy;

g) důkladné kontroly při výstupu sestávají:

i) z ověření, že státní příslušník třetí země má platný doklad k překročení hranic,

ii) z ověření cestovního dokladu, zda nenese známky pozměňování nebo padělání,

iii) podle možností z ověření, že státní příslušník třetí země není považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států;

h) kromě kontrol uvedených v písmeni g) však důkladné kontroly při výstupu mohou také sestávat z:

i) ověření, že osoba má platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení (ES) č. 539/2001, ledaže je držitelem platného povolení k pobytu; toto ověření může sestávat z využití VIS v souladu s článkem 18 nařízení (ES) č. 767/2008,

ii) ověření, že osoba nepřekročila maximální délku povoleného pobytu na území členských států,

iii) nahlédnutí do záznamů o osobách a předmětech vedených v SIS a do sestav ve vnitrostátních souborech údajů;

i) za účelem zjištění totožnosti každé osoby, která případně nesplňuje nebo přestala splňovat podmínky pro vstup, přítomnost nebo pobyt na území členských států, je možné využít VIS v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 767/2008.

4. Jsou-li k dispozici zařízení a požádá-li o to státní příslušník třetí země, provádějí se takové důkladné kontroly v neveřejném prostoru.

▼B

5. Aniž je dotčen druhý pododstavec, státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou podrobeni důkladné kontrole ve druhé linii, obdrží písemné informace o účelu a postupu takové kontroly, a to v jazyce, jemuž rozumějí, nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumějí, nebo jiným účinným způsobem.

Tyto informace jsou k dispozici ve všech úředních jazycích Unie a v jazyce nebo jazycích země nebo zemí, které hraničí s dotyčným členským státem, a uvádí se v nich, že státní příslušník třetí země může požádat o sdělení jména nebo služebního identifikačního čísla příslušníků pohraniční stráže provádějících důkladnou kontrolu ve druhé linii, názvu hraničního přechodu a data překročení hranice.

6. Kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie se provádějí podle směrnice 2004/38/ES.

7. Podrobná pravidla týkající se evidování informací jsou stanovena v příloze II.

8. Pokud se použije čl. 5 odst. 2 písm. a) nebo b), mohou členské státy také stanovit odchylky od pravidel stanovených v tomto článku.

Článek 9

Zmírnění hraničních kontrol

1. Hraniční kontroly na vnějších hranicích mohou být v důsledku mimořádných a nepředvídaných okolností zmírněny. Za takové mimořádné a nepředvídané okolnosti se považuje situace, kdy nepředvídatelné události vedou k takové intenzitě provozu, že i přes vyčerpání veškerých personálních, prostorových a organizačních zdrojů vzniká na hraničním přechodu nadměrně dlouhá čekací doba.

2. Jsou-li hraniční kontroly v souladu s odstavcem 1 zmírněny, mají hraniční kontroly na vstupu v zásadě přednost před hraničními kontrolami na výstupu.

Rozhodnutí o zmírnění kontrol činí příslušník pohraniční stráže velící na daném hraničním přechodu.

Takovéto zmírnění kontrol je pouze dočasné, je přizpůsobeno okolnostem, které si je vyžádaly, a zavádí se postupně.

3. I v případě, že jsou hraniční kontroly zmírněny, opatřují příslušníci pohraniční stráže v souladu s článkem 11 cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí razítkem na vstupu i na výstupu.

4. Každý členský stát předá jednou ročně Evropskému parlamentu a Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku.

▼B

Článek 10

Oddělené pruhy a údaje na tabulích

1. Členské státy zřídí oddělené pruhy, zejména na přechodech na svých vzdušných hranicích, aby bylo možné provádět kontroly osob v souladu s článkem 8. Tyto pruhy se odliší tabulemi obsahujícími údaje stanovené v příloze III.

Členské státy mohou zřídit oddělené pruhy na svých námořních a pozemních hraničních přechodech a na hranicích mezi členskými státy, které neuplatňují článek 22 ve vztahu ke svým společným hranicím. Pokud členské státy zřídí na těchto hranicích oddělené pruhy, použijí se tabule obsahující údaje stanovené v příloze III.

Členské státy zajistí, aby byly pruhy jasně označeny, včetně případů, kdy se podle odstavce 4 upouští od pravidel pro používání různých pruhů, aby se dosáhlo optimální úrovně proudění osob přes hranice.

2. Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie jsou oprávněny používat pruhy označené tabulemi podle přílohy III části A („EU, EHP, CH“). Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B1 („vízum se nevyžaduje“) a části B2 („všechny pasy“).

Státní příslušníci třetích zemí, kteří nemusí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum v souladu s nařízením (ES) č. 539/2001, a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu či dlouhodobého víza, mohou používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B1 tohoto nařízení („vízum se nevyžaduje“). Mohou také používat pruhy označené tabulí podle přílohy III části B2 tohoto nařízení („všechny pasy“).

Všechny ostatní osoby používají pruhy označené tabulí podle přílohy III části B2 („všechny pasy“).

Údaje na tabulích uvedených v prvním, druhém a třetím pododstavci mohou být uvedeny v jazyce nebo jazycích, které jednotlivé členské státy považují za vhodné.

Zřízení oddělených pruhů označených tabulí podle přílohy III části B1 („vízum se nevyžaduje“) není povinné. Členské státy rozhodnou na základě praktických potřeb, zda a na kterých hraničních přechodech je zřídí.

3. Na námořních a pozemních hraničních přechodech mohou členské státy oddělovat provoz vozidel do různých pruhů pro osobní a nákladní automobily a autobusy pomocí značek podle přílohy III části C.

Údaje na těchto tabulích mohou členské státy případně upravit podle místní situace.

▼B

4. V případě dočasné nerovnováhy provozu na konkrétním hraničním přechodu mohou příslušné orgány upustit od pravidel o používání různých pruhů po dobu, která je nezbytná pro odstranění této nerovnováhy.

Článek 11

Opatřování cestovních dokladů otiskem razítka

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí se při vstupu a výstupu systematicky opatřují otiskem razítka. Vstupním nebo výstupním razítkem se opatřují zejména:

a) doklady s platným vízem, které státnímu příslušníkovi třetí země umožňují překročit hranici;

b) doklady umožňující překročit hranici státnímu příslušníkovi třetí země, kterému je vízum vydáno členským státem na hranici;

c) doklady umožňující překročit hranici státnímu příslušníkovi třetí země, na kterého se nevztahuje vízová povinnost.

2. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něž se vztahuje směrnice 2004/38/ES, ale kteří nepředloží pobytovou kartu podle uvedené směrnice, se opatřují otiskem razítka při vstupu a výstupu.

Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky státních příslušníků třetích zemí požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie, ale kteří nepředloží pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES, se opatřují otiskem razítka při vstupu a výstupu.

3. Vstupním nebo výstupním razítkem se neopatřují:

a) cestovní doklady hlav států a hodnostářů, jejichž příjezd je dopředu úředně ohlášen diplomatickou cestou;

b) licence pilotů nebo osvědčení posádek letadel;

c) cestovní doklady námořníků, kteří se nacházejí na území členského státu pouze tehdy, zakotví-li tam jejich loď, a to jen v zóně přístavu, kde jejich loď kotví;

d) cestovní doklady posádky a cestujících na výletních lodích, kteří nepodléhají hraničním kontrolám podle bodu 3.2.3 přílohy VI;

e) doklady umožňující překračovat hranice státním příslušníkům Andorry, Monaka a San Marina;

f) cestovní doklady posádek mezinárodních osobních a nákladních vlaků;

▼B

g) cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí, kteří předloží pobytovou kartu podle směrnice 2004/38/ES.

Výjimečně lze na žádost státního příslušníka třetí země upustit od otisku vstupního nebo výstupního razítka, jestliže by takový otisk mohl této osobě způsobit závažné potíže. V takovém případě musí být vstup nebo výstup zaznamenán na odděleném listě s uvedením jména a příjmení a čísla pasu této osoby. Tento list se předá státnímu příslušníkovi třetí země. Příslušné orgány členských států mohou shromažďovat o těchto výjimečných případech statistické údaje a poskytovat je Komisi.

4. Opatření týkající se opatřování dokladů otiskem razítka jsou uvedena v příloze IV.

5. Státní příslušníci třetích zemí jsou pokud možno informováni o povinnosti příslušníků pohraniční stráže opatřovat jejich cestovní doklad otiskem razítka při vstupu a výstupu, a to i v případě zmírnění hraničních kontrol v souladu s článkem 9.

Článek 12

Domněnka týkající se splnění podmínek délky pobytu

1. Není-li cestovní doklad státního příslušníka třetí země opatřen otiskem vstupního razítka, mohou se příslušné vnitrostátní orgány domnívat, že držitel nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky délky pobytu použitelné v dotyčném členském státě.

2. Domněnku podle odstavce 1 je možné vyvrátit, pokud státní příslušník třetí země jakýmkoli způsobem předloží věrohodné důkazy, například v podobě jízdenky či letenky nebo svědectví o své přítomnosti mimo území členských států, o tom, že podmínky týkající se délky krátkodobého pobytu dodržel.

V takovém případě:

a) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území členského státu, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, vyznačí příslušné orgány v jeho cestovním dokladu v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí datum a místo překročení vnější hranice některého z členských států, který schengenské *acquis* uplatňuje v plném rozsahu, touto osobou;

b) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území členského státu, v jehož případě nebylo učiněno rozhodnutí uvedené v čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003, v čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005 a v čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011, vyznačí příslušné orgány v jeho cestovním dokladu v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí datum a místo překročení vnější hranice tohoto členského státu touto osobou.

Kromě vyznačení údajů podle písmen a) a b) může být státnímu příslušníkovi třetí země vydán tiskopis uvedený v příloze VIII.

▼B

Členské státy se navzájem informují o svých vnitrostátních postupech vyznačování údajů podle tohoto článku a rovněž o nich informují Komisi a generální sekretariát Rady.

3. Není-li domněnka podle odstavce 1 vyvrácena, může být příslušník třetí země navrácen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ([1]) a s vnitrostátním právem, které je v souladu s uvedenou směrnicí.

4. Příslušná ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí obdobně v případě, že chybí výstupní razítko.

Článek 13

Ostraha hranic

1. Hlavním účelem ostrahy hranic je zabránit nedovolenému překračování hranic, čelit přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně. Osoba, která překročila hranice nezákonně a která nemá právo pobytu na území dotčeného členského státu, se zadrží a je proti ní vedeno řízení v souladu se směrnicí 2008/115/ES.

2. K výkonu ostrahy hranic používá pohraniční stráž stálých nebo mobilních jednotek.

Tato ostraha se provádí takovým způsobem, aby se osobám zamezilo obcházet kontroly na hraničních přechodech a aby byly od takového obcházení odrazeny.

3. Ostrahu mezi hraničními přechody provádějí příslušníci pohraniční stráže, jejichž počet a metody jsou přizpůsobeny stávajícím nebo předpokládaným rizikům a hrozbám. Zahrnuje časté a náhlé změny doby ostrahy, aby nedovolené překročení hranic bylo neustále vystaveno riziku odhalení.

4. Ostrahu provádějí stálé nebo mobilní jednotky, které plní své povinnosti tím, že střeží místa nebo zaujímají stanoviště na místech, o kterých je známo či o kterých se má za to, že se jedná o citlivá místa, přičemž cílem takové ostrahy je zadržet osoby, které překračují hranici nezákonně. Ostrahu lze také provádět technickými prostředky, včetně prostředků elektronických.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37, pokud jde o dodatečná opatření na ostrahu hranic.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

▼B

Článek 14

Odepření vstupu

1. Vstup na území členských států se odepře státnímu příslušníkovi třetí země, který nesplňuje všechny podmínky vstupu vymezené v čl. 6 odst. 1 a nepatří do některé z kategorií osob uvedených v čl. 6 odst. 5. Tím není dotčeno uplatnění zvláštních ustanovení týkajících se práva na azyl a mezinárodní ochrany nebo vystavování dlouhodobých víz.

2. Vstup lze odepřít pouze na základě zdůvodněného rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření. Rozhodnutí přijímá orgán, který je k tomuto účelu zmocněn vnitrostátními právními předpisy. Uvedené rozhodnutí nabývá ihned účinku.

Zdůvodněné rozhodnutí, které uvádí přesné důvody odepření, se vydává prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze V části B, který vyplňuje orgán zmocněný k odepření vstupu na základě vnitrostátních právních předpisů. Vyplněný jednotný formulář se předá dotyčnému státnímu příslušníkovi třetí země, který na něm potvrdí, že rozhodnutí o odepření vstupu převzal.

3. Osoby, jimž byl odepřen vstup, mají právo na odvolání. Odvolání se podávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Státnímu příslušníkovi třetí země se rovněž poskytnou písemné údaje o kontaktních místech, kde mu mohou podat informace o zástupcích, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni státního příslušníka třetí země zastupovat.

Podání odvolání nemá s ohledem na výkon rozhodnutí o odepření vstupu odkladný účinek.

Aniž je dotčena náhrada poskytovaná podle vnitrostátních právních předpisů, má státní příslušník třetí země nárok na opravu zrušeného vstupního razítka a všech dalších provedených zrušení nebo dodatků ze strany členského státu, který mu odepřel vstup, pokud bylo v odvolacím řízení shledáno, že rozhodnutí o odepření vstupu bylo nepodložené.

4. Příslušníci pohraniční stráže zajistí, aby státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup, nevstoupil na území dotyčného členského státu.

5. Členské státy shromažďují statistické údaje o počtu osob, jimž byl odepřen vstup, o důvodech odepření, o státní příslušnosti těchto osob a o druhu hranice (pozemní, vzdušná nebo námořní), na nichž byl těmto osobám vstup odepřen, a tyto údaje předkládají každoročně Komisi (Eurostat) v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ([1]).

6. Prováděcí pravidla pro odepření vstupu jsou uvedena v příloze V části A.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

▼B

KAPITOLA III

Personál a prostředky pro ochranu hranic a spolupráce mezi členskými státy

Článek 15

Personál a prostředky pro ochranu hranic

Členské státy poskytnou pro ochranu vnějších hranic podle článků 7 až 14 odpovídající personál a prostředky v dostatečném množství, aby byla zajištěna účinná, vysoká a jednotná úroveň ochrany jejich vnějších hranic.

Článek 16

Provádění ochrany hranic

1. Ochranu hranic podle článků 7 až 14 vykonává pohraniční stráž v souladu s tímto nařízením a v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Při provádění této ochrany hranic nejsou dotčeny pravomoci pohraniční stráže zahajovat trestní řízení, které jí přiznávají vnitrostátní právní předpisy a které spadají mimo oblast působnosti tohoto nařízení.

Členské státy zajistí, aby příslušníky pohraniční stráže byli odborní a řádně vyškolení specialisté, přičemž zohlední společné hlavní osnovy pro odbornou přípravu pohraniční stráže vypracované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států (dále jen „agentura“) zřízenou nařízením (ES) č. 2007/2004. Součástí osnov je odborné školení zaměřené na odhalování a řešení situací týkajících se zranitelných oso b, jako jsou nezletilé osoby bez doprovodu a oběti obchodování s lidmi. Členské státy za podpory agentury vybízejí příslušníky pohraniční stráže ke studiu jazyků, které potřebují k plnění svých úkolů.

2. Členské státy oznámí Komisi seznam vnitrostátních útvarů odpovědných za ochranu hranic podle vnitrostátních právních předpisů v souladu s článkem 39.

3. Pro účinnou ochranu hranic zajistí každý členský stát úzkou a stálou spolupráci mezi svými vnitrostátními útvary odpovědnými za ochranu hranic.

Článek 17

Spolupráce mezi členskými státy

1. Členské státy si vzájemně pomáhají a udržují úzkou a stálou spolupráci s cílem účinného zajišťování ochrany hranic podle článků 7 až 16. Vyměňují si veškeré důležité informace.

2. Operativní spolupráci mezi členskými státy v oblasti řízení vnějších hranic koordinuje agentura.

▼B

3. Aniž jsou dotčeny pravomoci agentury, mohou členské státy i nadále pokračovat v operativní spolupráci s ostatními členskými státy nebo třetími zeměmi na vnějších hranicích, včetně výměny styčných úředníků, doplňuje-li taková spolupráce činnost agentury.

Členské státy se zdrží jakékoliv činnosti, která by mohla ohrozit fungování agentury nebo dosahování jejích cílů.

Členské státy podávají agentuře zprávy o operativní spolupráci podle prvního pododstavce.

4. Členské státy zajistí vzdělávání a odbornou přípravu v oblasti přepisů pro ochranu hranic a v oblasti základních práv. V této souvislosti zohlední společné standardy odborné přípravy, které vypracovala a dále rozvíjí agentura.

Článek 18

Společná kontrola

1. Aniž je dotčena odpovědnost jednotlivých členských států vyplývající z článků 7 až 14, mohou členské státy, které neuplatňují článek 22 ve vztahu ke svým společným pozemním hranicím, kontrolovat takové společné hranice až do dne použitelnosti uvedeného článku společně, přičemž v takovém případě lze pro účely provádění vstupní nebo výstupní kontroly zastavit určitou osobu pouze jednou.

K tomuto účelu mohou členské státy mezi sebou uzavírat dvoustranné dohody.

2. Členské státy uvědomí Komisi o dohodách uzavřených v souladu s odstavcem 1.

KAPITOLA IV

Zvláštní pravidla pro hraniční kontroly

Článek 19

Zvláštní pravidla pro různé druhy hranic a různé dopravní prostředky používané při překračování vnějších hranic

Zvláštní pravidla stanovená v příloze VI se použijí při kontrolách na různých druzích hranic a u různých dopravních prostředků používaných při překračování hranic na hraničních přechodech.

Tato zvláštní pravidla se mohou odchýlit od článků 5 a 6 a článků 8 až 14.

Článek 20

Zvláštní pravidla pro kontroly určitých kategorií osob

1. Zvláštní pravidla stanovená v příloze VII se použijí při kontrolách těchto kategorií osob:

▼B

a) hlav států a členů jejich delegací;

b) pilotů letadel a dalších členů posádky;

c) námořníků;

d) držitelů diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členů mezinárodních organizací;

e) přeshraničních pracovníků;

f) nezletilých;

g) záchranných služeb, policie a hasičských sborů a pohraniční stráže;

h) pracovníků na pobřežním zařízení.

Tato zvláštní pravidla se mohou odchýlit od článků 5 a 6 a článků 8 až 14.

2. Členské státy oznámí Komisi podle článku 39 vzory průkazů, které vydávají jejich ministerstva zahraničních věcí akreditovaným členům diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodinným příslušníkům.

KAPITOLA V

Zvláštní opatření v případě závažných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic

Článek 21

Opatření na vnějších hranicích a podpora poskytovaná agenturou

1. Jsou-li v hodnotící zprávě vypracované podle článku 14 nařízení (EU) č. 1053/2013 zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, a za účelem zajištění souladu s doporučeními podle článku 15 uvedeného nařízení může Komise prostřednictvím prováděcího aktu doporučit hodnocenému členskému státu, aby přijal určitá zvláštní opatření, která mohou zahrnovat jedno z těchto opatření či opatření obě:

a) podat podnět k vyslání evropských jednotek pohraniční stráže v souladu s nařízením (ES) č. 2007/2004;

b) předložit své strategické plány vycházející z posouzení rizika, včetně informací o nasazení personálu a vybavení, agentuře k vyjádření stanoviska.

Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.

▼B

2. Komise pravidelně informuje výbor zřízený čl. 38 odst. 1 o pokroku při provádění opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku a o jeho vlivu na zjištěné nedostatky.

Rovněž informuje Evropský parlament a Radu.

3. Je-li v hodnotící zprávě podle odstavce 1 vysloven závěr, že hodnocený členský stát závažným způsobem zanedbává své povinnosti, a musí proto podle čl. 16 odst. 4 nařízení (EU) č. 1053/2013 do tří měsíců podat informace o provádění příslušného akčního plánu, a shledá-li Komise po uplynutí této tříměsíční lhůty, že se situace nezměnila, může zahájit postup podle článku 29 tohoto nařízení, jsou-li k tomu splněny všechny podmínky.

HLAVA III

VNITŘNÍ HRANICE

KAPITOLA I

Zrušení ochrany vnitřních hranic

Článek 22

Překračování vnitřních hranic

Vnitřní hranice lze překročit v jakémkoliv místě, aniž by se prováděla hraniční kontrola osob bez ohledu na jejich státní příslušnost.

Článek 23

Kontroly na území

Zrušení ochrany vnitřních hranic se nedotýká:

a) výkonu policejních pravomocí příslušnými orgány členských států podle jejich vnitrostátních právních předpisů, pokud výkon těchto pravomocí nemá účinek rovnocenný hraničním kontrolám; to se vztahuje i na pohraniční oblasti. Ve smyslu první věty nesmí být výkon policejních pravomocí považován za rovnocenný hraničním kontrolám zejména tehdy, pokud policejní opatření:

   i) nemají za cíl ochranu hranic,

   ii) vycházejí z všeobecných policejních informací a zkušeností týkajících se možných hrozeb pro veřejnou bezpečnost a mají především za cíl bojovat proti přeshraniční trestné činnost,

   iii) jsou plánována a prováděna tak, že se zřetelně odlišují od systematických kontrol osob na vnějších hranicích,

   iv) provádějí se na základě namátkových kontrol;

▼B

b) bezpečnostních kontrol osob prováděných v přístavech a na letištích příslušnými orgány podle právních předpisů jednotlivých členských států, odpovědnými pracovníky přístavů nebo letišť nebo dopravci, pokud se takové kontroly provádějí i u osob, které cestují v rámci členského státu;

c) možnosti členského státu stanovit svými právními předpisy povinnost vlastnit nebo mít u sebe průkazy a doklady;

d) možnosti členského státu stanovit svými právními předpisy povinnost státních příslušníků třetích zemí hlásit svou přítomnost na jeho území podle článku 22 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (‘Schengenské úmluvy’).

Článek 24

Odstranění překážek provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích

Členské státy odstraní veškeré překážky bránící plynulému provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích, zejména omezení rychlosti, jež se nezakládají výlučně na hlediscích bezpečnosti silničního provozu.

Členské státy musí být zároveň připraveny zajistit nezbytná zařízení pro provádění kontrol v případě, že se znovu zavede ochrana vnitřních hranic.

KAPITOLA II

Dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Článek 25

Obecný rámec pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

1. Pokud se v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích vyskytne závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost některého členského státu, může tento členský stát výjimečně znovu zavést ochranu celých svých vnitřních hranic nebo konkrétních úseků těchto hranic po omezenou dobu nepřesahující 30 dní nebo po předvídatelnou dobu trvání závažné hrozby, pokud tato doba přesahuje 30 dní. Rozsah a doba trvání dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic nepřekročí míru, která je nezbytně nutná jako reakce na tuto závažnou hrozbu.

2. Ochrana vnitřních hranic může být znovu zavedena pouze v krajním případě a v souladu s články 27, 28 a 29. Pokaždé, když je zvažováno rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle článků 27, 28 nebo 29, je nutné zohlednit kritéria uvedená v článcích 26 a 30.

▼B

3. Jestliže závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost dotčeného členského státu trvá déle než po dobu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku, může tento členský stát prodlužovat ochranu svých vnitřních hranic při zohlednění kritérií uvedených v článku 26 a v souladu s článkem 27 ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, a s ohledem na případná nová hlediska vždy nejvýše o 30 dní.

4. Celková doba znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, včetně jakéhokoliv prodloužení podle odstavce 3 tohoto článku, nepřesáhne šest měsíců. V mimořádných situacích uvedených v článku 29 může být tato celková doba prodloužena na maximální dobu dvou let v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku.

Článek 26

Kritéria pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Rozhodne-li členský stát podle článku 25 a čl. 28 odst. 1 v krajním případě o dočasném znovuzavedení ochrany hranic na jedné či více vnitřních hranicích nebo jejich úsecích nebo o prodloužení takového znovuzavedení v souladu s článkem 25 nebo čl. 28 odst. 1, posoudí, do jaké míry takové opatření pravděpodobně přispěje k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost a posoudí přiměřenost tohoto opatření vzhledem k dané hrozbě. V rámci tohoto posouzení členský stát zohlední zejména tyto aspekty:

a) pravděpodobný dopad hrozeb na jeho veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, včetně hrozeb v návaznosti na teroristické činy či hrozby, jakož i hrozeb, které představuje organizovaná trestná činnost;

b) pravděpodobný dopad takového opatření na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

Článek 27

Postup pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle článku 25

1. Pokud některý členský stát plánuje znovuzavedení ochrany vnitřních hranic podle čl. 25, oznámí to ostatním členským státům a Komisi nejpozději čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením či v kratší lhůtě, jsou-li skutečnosti, jež vedou k potřebě znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, zjištěny později než čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením. Za tímto účelem tento členský stát poskytne tyto informace:

a) důvody navrhovaného znovuzavedení, včetně všech relevantních údajů upřesňujících události, které představují závažnou hrozbu pro jeho veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost;

▼B

b) rozsah navrhovaného znovuzavedení s upřesněním, na kterém úseku či úsecích vnitřních hranic má být ochrana hranic znovu zavedena;

c) názvy určených přechodů;

d) datum a dobu trvání plánovaného znovuzavedení;

e) případně opatření, která mají přijmout ostatní členské státy.

Oznámení podle prvního pododstavce může být rovněž předloženo společně dvěma či více členskými státy.

Je-li to nezbytné, může si Komise od dotčeného členského státu nebo členských států vyžádat doplňující informace.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují Evropskému parlamentu a Radě současně s oznámením ostatním členským státům a Komisi podle uvedeného odstavce.

3. Členské státy předkládající oznámení podle odstavce 1 mohou v případě nutnosti a v souladu s vnitrostátním právem rozhodnout o utajení některých informací.

Utajení nebrání tomu, aby Komise tyto informace zpřístupnila Evropskému parlamentu. Předání informací a dokladů Evropskému parlamentu podle tohoto článku a nakládání s nimi musí být v souladu s pravidly pro předávání utajovaných informací a nakládání s nimi platnými mezi Evropským parlamentem a Komisí.

4. Poté, co dotyčný členský stát učiní oznámení podle odstavce 1, a s ohledem na konzultace podle odstavce 5 může Komise nebo kterýkoli jiný členský stát vydat stanovisko, aniž je dotčen článek 72 Smlouvy o fungování EU.

Pokud má Komise na základě informací obsažených v oznámení nebo jakýchkoliv dodatečných informací, které obdržela, obavy ohledně nezbytnosti nebo přiměřenosti plánovaného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, nebo pokud se domnívá, že by byla vhodná konzultace o některém aspektu oznámení, vydá za tímto účelem stanovisko.

5. Informace podle odstavce 1 a jakékoliv stanovisko Komise nebo členského státu podle odstavce 4 jsou předmětem konzultací a případně i setkání mezi členským státem, který plánuje znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, ostatními členskými státy, zejména těmi, které jsou těmito opatřeními přímo dotčeny, a Komisí, aby se tam, kde je to vhodné, uspořádala vzájemná spolupráce mezi členskými státy a posoudila přiměřenost opatření ve vztahu k událostem vedoucím ke znovuzavedení ochrany hranic a k hrozbě pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost.

▼B

6. Konzultace podle odstavce 5 se uskuteční nejpozději deset dní před plánovaným dnem znovuzavedení ochrany hranic.

Článek 28

Zvláštní postup v případech, kdy je třeba přijmout okamžitá opatření

1. Jestliže je v důsledku závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v některém členském státě nutno neprodleně přijmout opatření, může dotčený členský stát ve výjimečných případech okamžitě znovu zavést ochranu vnitřních hranic na omezenou dobu nepřesahující deset dní.

2. Pokud některý členský stát znovu zavede ochranu vnitřních hranic, oznámí to současně ostatním členským státům a Komisi a poskytne informace uvedené v čl. 27 odst. 1 včetně důvodů pro použití postupu podle tohoto článku. Komise může okamžitě po obdržení oznámení konzultovat ostatní členské státy.

3. Pokud závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost trvá déle než po dobu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku, může členský stát opakovaně rozhodnout o prodloužení ochrany vnitřních hranic vždy nejvýše o dvacet dní. V takovém případě dotčený členský stát zohlední kritéria uvedená v článku 26, včetně aktualizovaného posouzení nezbytnosti a přiměřenosti opatření, a zohlední i veškeré nové skutečnosti.

V případě takového prodloužení se použijí obdobně čl. 27 odst. 4 a 5 a konzultace proběhnou bezodkladně poté, co bylo rozhodnutí o prodloužení oznámeno Komisi a členským státům.

4. Aniž je dotčen čl. 25 odst. 4, nesmí celková doba znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, jež se skládá z počátečního období podle odstavce 1 tohoto článku a jakéhokoliv jeho prodloužení podle odstavce 3 tohoto článku, překročit dva měsíce.

5. Komise bezodkladně informuje Evropský parlament o oznámeních učiněných podle tohoto článku.

Článek 29

Zvláštní postup v mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

▼M1

1. V mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích z důvodu přetrvávajících závažných nedostatků v ochraně vnějších hranic podle článku 21 tohoto nařízení

▼M1

nebo z důvodu porušení rozhodnutí Rady uvedeného v čl. 19 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ([1]) členským státem, a pokud tyto situace představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích nebo v některých jeho částech, mohou být znovu zavedeny kontroly na vnitřních hranicích v souladu s odstavcem 2 tohoto článku na dobu nepřesahující šest měsíců. Tato doba může být nejvýše třikrát prodloužena o další období nejvýše šesti měsíců, pokud mimořádná situace trvá.

▼B

2. Rada může jako krajní opatření na ochranu společných zájmů v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a v případě, kdy všechna ostatní opatření, zejména opatření uvedená v čl. 21 odst. 1, nedokáží účinně omezit zjištěnou závažnou hrozbu, doporučit jednomu nebo více členským státům, aby znovu zavedly ochranu svých vnitřních hranic nebo jejich konkrétních úseků. Doporučení Rady vychází z návrhu Komise. Členské státy mohou požádat Komisi, aby předložila Radě takový návrh doporučení.

Rada ve svém doporučení uvede přinejmenším informace podle čl. 27 odst. 1 písm. a) až e).

Rada může doporučit prodloužení za podmínek a postupů stanovených v tomto článku.

Znovuzavedení ochrany hranic na celých vnitřních hranicích nebo jejich konkrétních úsecích podle tohoto odstavce členský stát předem oznámí ostatním členským státům, Evropskému parlamentu a Komisi.

3. Jestliže určitý členský stát doporučení uvedené v odstavci 2 neprovede, bezodkladně poskytne Komisi písemné odůvodnění.

V tomto případě předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí odůvodnění dotčeného členského státu a důsledky vyplývající pro ochranu společných zájmů v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

4. Z řádně odůvodněných naléhavých důvodů týkajících se situací, kdy jsou skutečnosti, jež vedou k potřebě prodloužit ochranu vnitřních hranic v souladu s odstavcem 2, zjištěny později než deset dní před koncem předcházejícího období znovuzavedení ochrany hranic, může Komise prostřednictvím okamžitě použitelných prováděcích aktů přijatých postupem podle čl. 38 odst. 3 vydat jakákoli nezbytná doporučení. Komise do čtrnácti dnů po přijetí těchto doporučení předloží Radě návrh doporučení v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

▼B

5. Tímto článkem nejsou dotčena opatření, která mohou členské státy přijmout v případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v souladu s články 25, 27 a 28.

Článek 30

Kritéria pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

1. Pokud Rada podle čl. 29 odst. 2 jako krajní opatření doporučí dočasné znovuzavedení ochrany hranic na jedné či více vnitřních hranicích nebo jejich úsecích, posoudí, do jaké míry takové opatření pravděpodobně přispěje k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, a posoudí přiměřenost tohoto opatření vzhledem k dané hrozbě. Toto posouzení vychází z podrobných informací předložených dotyčným členským státem nebo členskými státy a Komisí a jakýchkoli jiných relevantních informací, včetně informací získaných podle odstavce 2 tohoto článku. V rámci tohoto posouzení se zohlední zejména:

a) použitelnost opatření technické nebo finanční podpory, která mohou být či byla uplatněna na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie či na obou úrovních, včetně pomoci institucí a jiných subjektů Unie, například agentury, Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ([1]) či Evropského policejního úřadu (Europol), zřízeného rozhodnutím 2009/371/SVV, a míru, v jaké tato opatření pravděpodobně přispějí k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích;

b) současný a pravděpodobný budoucí dopad vážných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic zjištěných v rámci hodnocení provedených na základě nařízení (EU) č. 1053/2013 a rozsah, v jakém tyto vážné nedostatky představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích;

c) pravděpodobný dopad znovuzavedení ochrany vnitřních hranic na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

2. V souladu s čl. 29 odst. 2 může Komise před přijetím návrhu doporučení Rady:

a) požádat členské státy, agenturu, Europol a další instituce a subjekty Unie o další informace;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ze dne 19. května 2010 o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 11).

▼B

b) provádět hodnotící návštěvy na místě za podpory odborníků z členských států a agentury, Europolu či jiné příslušné instituce nebo subjektu Unie, aby získala nebo ověřila informace relevantní pro přijetí takového doporučení.

Článek 31

Informování Evropského parlamentu a Rady

Komise a dotyčný členský stát nebo členské státy informují co nejdříve Evropský parlament a Radu o jakýchkoli důvodech, jež by mohly vést k použití článku 21 a článků 25 až 30.

Článek 32

Ustanovení, která se použijí v případě znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Je-li znovu zavedena ochrana vnitřních hranic, použijí se obdobně příslušná ustanovení hlavy II.

Článek 33

Zpráva o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

Do čtyř týdnů po zrušení ochrany vnitřních hranic předloží členský stát, který tuto ochranu vnitřních hranicích prováděl, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, v níž zejména popíše úvodní posouzení a dodržování kritérií uvedených v článcích 26, 28 a 30, provádění ochrany, praktickou spolupráci se sousedními členskými státy, výsledný dopad na volný pohyb osob, účinnost znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, včetně *ex post* hodnocení přiměřenosti znovuzavedení ochrany hranic.

Komise může vydat stanovisko k uvedenému *ex post* hodnocení dočasného znovuzavedení ochrany hranic na jedné nebo více vnitřních hranicích nebo jejich částech.

Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě alespoň jednou za rok zprávu o fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Zpráva obsahuje seznam všech rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic přijatých během příslušného roku.

Článek 34

Informování veřejnosti

Komise a dotčený členský stát koordinovaně informují veřejnost o rozhodnutí znovu zavést ochranu vnitřních hranic a oznámí zejména datum zahájení a ukončení tohoto opatření, pokud tomu nebrání nadřazené bezpečnostní důvody.

▼B

Článek 35

Důvěrnost

Na žádost dotyčného členského státu zachovávají ostatní členské státy, Evropský parlament a Komise důvěrnost informací poskytnutých v souvislosti se znovuzavedením a prodloužením ochrany hranic a zprávy vypracované podle článku 33.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 36

Změny příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37, pokud jde o změny příloh III, IV a VIII.

Článek 37

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 13 odst. 5 a článku 36 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 13 odst. 5 a článku 36 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 13 odst. 5 a článku 36 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼B

Článek 38

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 zmíněného nařízení.

Článek 39

Oznámení

1. Členské státy oznámí Komisi:

a) seznam povolení k pobytu, přičemž se rozlišuje mezi povoleními podle čl. 2 bodu 16 písm. a) a povoleními podle čl. 2 bodu 16 písm. b) a přikládá se vzor povolení podle čl. 2 bodu 16 písm. b). Speciálně se vyznačí pobytové karty vydané v souladu se směrnicí 2004/38/ES a uvede se vzor pobytových karet, které nebyly vydány v souladu s jednotným vzorem stanoveným v nařízení (ES) č. 1030/2002;

b) seznam svých hraničních přechodů;

c) referenční částky potřebné k překročení svých vnějších hranic, stanovované každoročně vnitrostátními orgány;

d) seznam vnitrostátních útvarů odpovědných za ochranu hranic;

e) vzory průkazů vydávaných ministerstvy zahraničních věcí;

f) výjimky z pravidel týkajících se překračování vnějších hranic povolené v souladu čl. 5 odst. 2 písm. a);

g) statistické údaje podle čl. 11 odst. 3.

2. Komise zpřístupní informace oznámené podle odstavce 1 členským státům a veřejnosti prostřednictvím zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, řadě C i jinými vhodnými prostředky.

▼B

Článek 40

Malý pohraniční styk

Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Unie o malém pohraničním styku a stávající dvoustranné dohody o malém pohraničním styku.

Článek 41

Ceuta a Melilla

Tímto nařízením nejsou dotčena zvláštní pravidla vztahující se na města Ceuta a Melilla, vymezená prohlášením Španělského království o městech Ceuta a Melilla v závěrečném aktu k Dohodě o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 ([1]).

Článek 42

Oznamování informací členskými státy

Členské státy oznámí Komisi vnitrostátní předpisy vztahující se k čl. 23 písm. c) a d), sankce uvedené v čl. 5 odst. 3 a dvoustranné dohody dovolené podle tohoto nařízení. Následné změny těchto předpisů se oznámí do pěti pracovních dnů.

Informace oznámené členskými státy se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, řadě C.

Článek 43

Hodnotící mechanismus

1. V souladu se Smlouvami a aniž jsou dotčena jejich ustanovení o řízení o nesplnění povinnosti, je provádění tohoto nařízení jednotlivými členskými státy hodnoceno prostřednictvím hodnotícího mechanismu.

2. Pravidla hodnotícího mechanismu jsou stanovena v nařízení (EU) č. 1053/2013. V souladu s tímto hodnotícím mechanismem členské státy a Komise společně provádějí pravidelná, objektivní a nestranná hodnocení s cílem ověřit správné uplatňování tohoto nařízení a Komise má tato hodnocení koordinovat v úzké spolupráci s členskými státy. V rámci tohoto mechanismu je každý členský stát hodnocen alespoň jednou za pět let malým týmem složeným ze zástupců Komise a odborníků určených členskými státy.

Hodnocení může spočívat v ohlášených či neohlášených hodnotících návštěvách na místě vykonávaných na vnějších nebo vnitřních hranicích.

V souladu s tímto hodnotícím mechanismem odpovídá Komise za přijímání víceletých a ročních hodnotících programů a hodnotících zpráv.

([1]) Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 73.

▼B

3. V případě možných nedostatků mohou být dotčeným členským státům doporučena nápravná opatření.

Jsou-li v hodnotící zprávě přijaté Komisí podle článku 14 nařízení (EU) č. 1053/2013 zjištěny závažné nedostatky týkající se ochrany vnějších hranic, použijí se články 21 a 29 tohoto nařízení.

4. Evropský parlament a Rada jsou informovány ve všech fázích hodnocení a jsou jim předávány veškeré relevantní dokumenty v souladu s pravidly o utajovaných dokumentech.

5. Evropský parlament je okamžitě a plně informován o veškerých návrzích týkajících se změny či nahrazení pravidel stanovených v nařízení (EU) č. 1053/2013.

Článek 44

Zrušení

Nařízení (ES) č. 562/2006 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze X.

Článek 45

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

▼B

PŘÍLOHA I

Podklady k ověření splnění podmínek vstupu

Podklady uvedenými v čl. 6 odst. 3 mohou být:

a) pro obchodní cesty:

i) pozvání od společnosti nebo orgánu k účasti na jednáních, konferencích nebo akcích spojených s obchodem, výrobou nebo prací,

ii) další dokumenty, které prokazují existenci obchodních nebo pracovních vztahů,

iii) vstupenky na veletrhy a kongresy, pokud se jich dotyčná osoba účastní,

b) pro cesty uskutečňované ze studijních nebo jiných vzdělávacích důvodů:

i) potvrzení o zápisu u vzdělávací instituce za účelem účasti na odborných nebo teoretických kurzech v rámci základního i dalšího vzdělávání,

ii) studentské průkazy nebo osvědčení o navštěvovaných kurzech;

c) pro turistické nebo soukromé cesty:

i) podklady týkající se ubytování:

— pozvání od hostitele, pokud u něj dotyčná osoba pobývá,

— doklad od zařízení, které poskytuje ubytování, nebo jakýkoli jiný vhodný doklad, který svědčí o plánovaném ubytování,

ii) podklady týkající se trasy:

— potvrzení objednávky organizovaného zájezdu nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o předpokládaných cestovních plánech,

iii) podklady týkající se návratu:

— zpáteční nebo okružní jízdenka;

d) pro cesty na politické, vědecké, kulturní, sportovní nebo náboženské akce nebo z jiných důvodů:

pozvánky, vstupenky, zápisy nebo programy, kde je pokud možno uveden název hostitelské organizace a délka pobytu, nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o účelu návštěvy.

▼B

PŘÍLOHA II

Evidování informací

Na všech hraničních přechodech se ručně nebo elektronicky evidují veškeré služební informace a všechny další zvláště důležité informace. Evidované informace zahrnují zejména:

a) jména příslušníků pohraniční stráže odpovědných místně za hraniční kontroly a jména dalších úředníků v jednotlivých týmech;

b) zmírnění kontrol osob podle článku 9;

c) vydání dokladů na hranicích namísto pasů a víz;

d) zadržené osoby a žaloby (trestné činy a porušení správních předpisů);

e) osoby, kterým byl odepřen vstup podle článku 14 (důvody k odepření vstupu a státní příslušnost);

f) bezpečnostní kódy na vstupních a výstupních razítkách, totožnost příslušníků pohraniční stráže, kterým je v dané době nebo směně určité razítko přiděleno, a informace ohledně ztracených nebo odcizených razítek;

g) stížnosti osob podrobených kontrole;

h) jiná zvláště důležitá policejní nebo soudní opatření;

i) zvláštní události.

▼B

PŘÍLOHA III

Vzory tabulí označujících pruhy na hraničních přechodech

ČÁST A

([1])

([1]) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

▼B

ČÁST B1: „vízum se nevyžaduje“;

ČÁST B2: „všechny pasy“.

▼B

ČÁST C

([1])

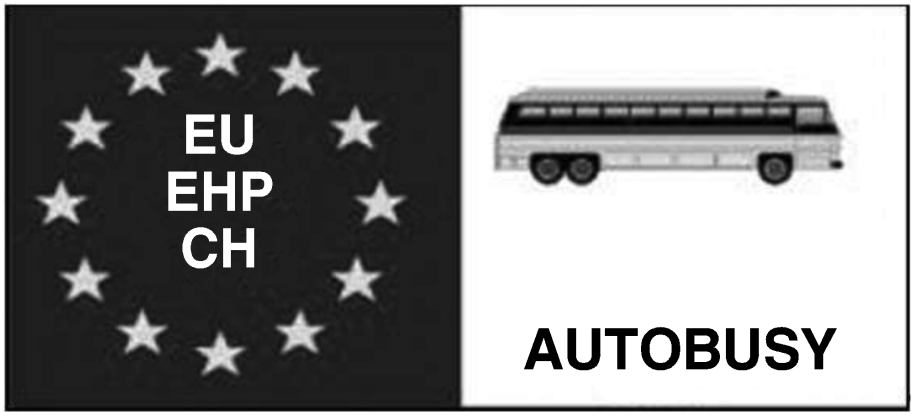

([1])

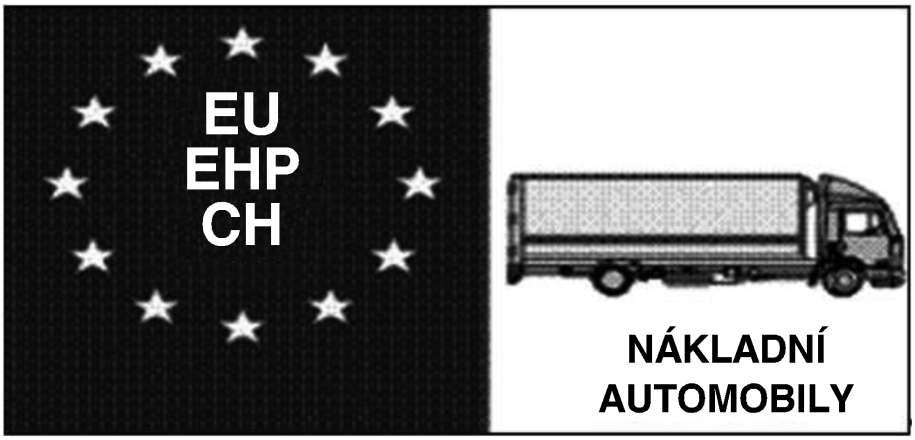

([1])

([1]) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

▼B

VÍZUM SE NEVYŽADUJE

OSOBNÍ AUTOMOBILY

VÍZUM SE NEVYŽADUJE

AUTOBUSY

VÍZUM SE NEVYŽADUJE

NÁKLADNÍ AUTOMOBILY

▼B

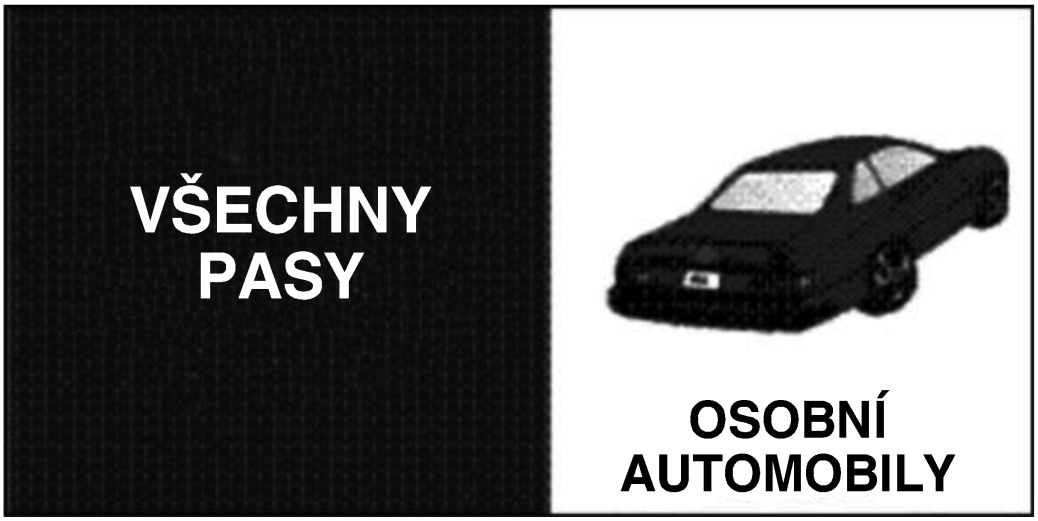
VŠECHNY
PASY
OSOBNÍ
AUTOMOBILY

VŠECHNY
PASY
AUTOBUSY

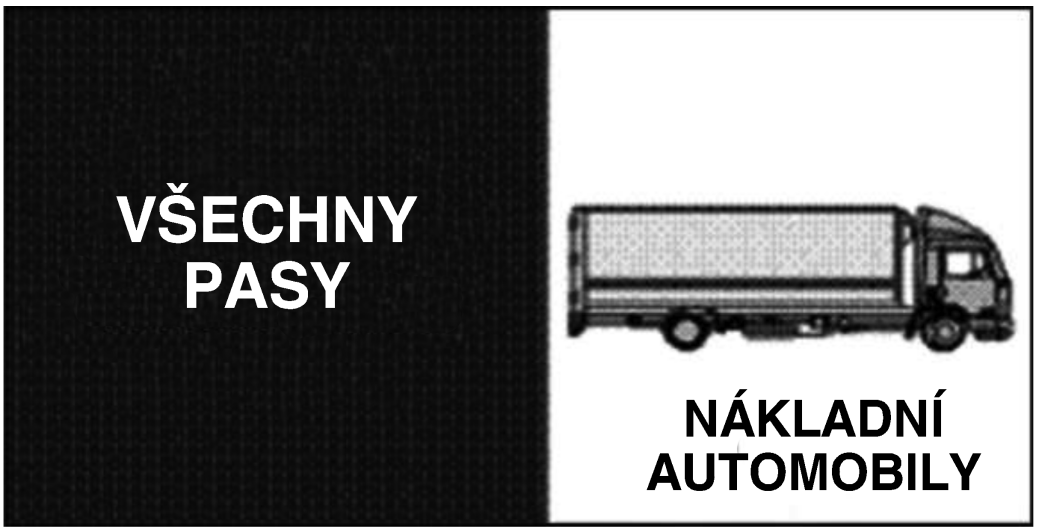
VŠECHNY
PASY
NÁKLADNÍ
AUTOMOBILY

▼B

PŘÍLOHA IV

Vyznačování razítek

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí se v souladu s článkem 11 při vstupu a výstupu systematicky opatřují otiskem razítka. Přesný popis těchto razítek je stanoven v rozhodnutí schengenského výkonného výboru SCH/COM-EX (94) 16 rev. a SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).

2. Bezpečnostní kódy na razítkách se mění v pravidelných intervalech, nejdéle však jednou za měsíc.

3. Při vstupu a výstupu státních příslušníků třetích zemí podléhajících vízové povinnosti se razítko vyznačí zpravidla na protilehlé straně ke straně, na které je vízum.

   Pokud tuto stránku nelze použít, vyznačí se razítko na následující straně. Strojově čitelná zóna se nerazítkuje.

4. Členské státy určí národní kontaktní místa, odpovídající za výměnu informací o bezpečnostních kódech na vstupních a výstupních razítkách používaných na hraničních přechodech, a uvědomí o těchto místech ostatní členské státy, generální sekretariát Rady a Komisi. Tato kontaktní místa mají okamžitý přístup k informacím ohledně společných vstupních a výstupních razítek používaných na vnější hranici dotyčného členského státu, především k informacím o:

   a) hraničním přechodu, kterému je přiděleno dané razítko;

   b) totožnosti příslušníka pohraniční stráže, kterému je v danou chvíli razítko svěřeno;

   c) bezpečnostním kódu na daném razítku v dané chvíli.

   Jakékoliv dotazy týkající se společných vstupních a výstupních razítek se kladou prostřednictvím zmíněných národních kontaktních míst.

   Národní kontaktní místa také okamžitě uvědomí ostatní kontaktní místa, generální sekretariát Rady a Komisi o změně kontaktních míst a rovněž o ztracených nebo odcizených razítkách.

▼B

PŘÍLOHA V

ČÁST A

Postup pro odepření vstupu na hranici

1. V případě odepření vstupu příslušný příslušník pohraniční stráže:

   a) vyplní standardní formulář pro odepření vstupu uvedený v části B. Státní příslušník třetí země formulář podepíše a dostane jednu kopii podepsaného formuláře. Pokud státní příslušník třetí země odmítne formulář podepsat, příslušník pohraniční stráže zapíše toto odmítnutí do oddílu „poznámky“ ve formuláři;

   b) vyznačí do pasu vstupní razítko, které přeškrtne křížkem, přičemž použije nesmazatelný černý inkoust, a naproti na pravé straně, též nesmazatelným inkoustem, napíše písmeno (písmena) označující důvod (důvody) pro odepření vstupu, jejichž seznam je uveden na zmíněném standardním formuláři pro odepření vstupu;

   c) prohlásí vízum za neplatné nebo je případně zruší za podmínek stanovených v článku 34 nařízení (ES) č. 810/2009;

   d) zaznamená každé odepření vstupu do rejstříku nebo na arch, přičemž uvede totožnost a státní příslušnost dotyčného státního příslušníka třetí země, odkaz na doklad, který státního příslušníka třetí země opravňuje k překročení hranice, a důvod a datum odepření vstupu.

2. Jestliže státní příslušník třetí země, kterému je odepřen vstup, byl na hranici dopraven dopravcem, místně příslušný orgán:

   a) přikáže dopravci, aby převzal zodpovědnost za státního příslušníka třetí země a neprodleně ho dopravil do třetí země, ze které byl přivezen, do třetí země, která vydala doklad opravňující ho k překročení hranice, anebo do jakékoliv jiné třetí země, ve které je zaručeno jeho přijetí, anebo aby dopravce nalezl prostředek pro jeho další přepravu v souladu s článkem 26 Schengenské úmluvy a směrnicí Rady 2001/51/ES ([1]);

   b) během čekání na další přepravu přijme vhodná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s ohledem na okolnosti v daném místě, která zabrání státním příslušníkům třetí země, jimž byl odepřen vstup, vstoupit na území nezákonně.

3. Existují-li důvody jak pro odepření vstupu státnímu příslušníkovi třetí země, tak pro jeho zadržení, spojí se příslušník pohraniční stráže s orgány příslušnými k rozhodnutí o tom, jak v souladu s vnitrostátními právními předpisy postupovat.

([1]) Směrnice Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 (Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 45).

▼B

ČÁST B

Standardní formulář pro odepření vstupu na hranici

Název státu

Znak státu (Název úřadu)

_____

_____ ([1])

ODEPŘENÍ VSTUPU NA HRANICI

Dne _____ v _____ hod. na hraničním přechodu _____

My, níže podepsaní, _____ projednávajíce:

příjmení _____ jméno _____

datum narození _____ místo narození _____ pohlaví _____

státní příslušnost _____ trvalým bydlištěm v _____

druh dokladu totožností _____ číslo _____

vydán v _____ dne _____

číslo víza _____ druh _____ vydané (kým) _____

platné od _____ do _____

na dobu _____ dni z těchto důvodů: _____

přijíždějící z _____ s využitím _____ (uvést použitý dopravní prostředek, např. číslo letu), se tímto uvědomuje, že je mu (jí) odepřen vstup do země v souladu s (*uveďte odkazy na platné vnitrostátní právní předpisy*), z následujících důvodů:

☐ (A) nemá platný (platné) cestovní doklad (doklady)

☐ (B) má falešný/padělaný/pozměněný cestovní doklad

☐ (C) nemá platné vízum nebo povoleni k pobytu

☐ (D) má falešné/padělané/pozměněné vízum nebo povolení k pobytu

☐ (E) nemá příslušné doklady prokazující účel a podmínky pobytu

nepředložil tento doklad (doklady): _____

☐ (F) jížpobvval(a) na území členských států F,vropské unie 90 dnů během předcházejícího období 180 dnů

☐ (G) nemá dostatečné prostředky pro obživu s ohledem na dobu a formu pobytu, nebo prostředky k návratu do země původu nebo průjezdu

☐ (H) je veden(a) jako osoba, které má být odepřen vstup,

☐ v SIS

☐ ve vnitrostátní evidenci

☐ (I) je osobou považovanou za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdrávi nebo mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států Evropské unie (*každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy vztahující se na takové případy odepření vstupu*).

Poznámky:

Dotyčná osoba se může proti rozhodnuti o odepřeni vstupu odvolat v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu (*každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy a postupy upravující právo na odvolání*).

Dotyčná osoba	Pracovník odpovědný za kontrolu

([1]) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

▼B

PŘÍLOHA VI

Zvláštní pravidla pro různé druhy hranic a různé dopravní prostředky používané pro překračování vnějších hranic členských států

1. **Pozemní hranice**

1.1 *Kontroly v silniční dopravě*

1.1.1 Pro zajištění účinných kontrol osob při současném zajištění bezpečnosti a plynulého silničního provozu je třeba vhodným způsobem regulovat pohyb na hraničních přechodech. Členské státy mohou v případě potřeby uzavírat dvoustranné dohody o usměrňování nebo uzavírkách silničního provozu. Uvědomí o nich Komisi v souladu s článkem 42.

1.1.2 Členské státy mohou na některých hraničních přechodech v souladu s článkem 10, považují-li to za vhodné a jestliže to okolnosti dovolují, zavést nebo provozovat oddělené pruhy.

Příslušné orgány členských států mohou ve výjimečných situacích oddělené pruhy kdykoliv zrušit, pokud si to vyžadují dopravní podmínky a infrastruktura.

Členské státy mohou spolupracovat se sousedními zeměmi ohledně zřizování oddělených pruhů na vnějších hraničních přechodech.

1.1.3 Osoby cestující ve vozidlech nemusí zpravidla během kontroly vystupovat. Pokud to však vyžadují okolnosti, lze osoby o vystoupení z vozidla požádat. Důkladné kontroly se provádějí v prostoru určeném pro tento účel, pokud to místní podmínky dovolují. V zájmu bezpečnosti personálu provádějí kontroly podle možností dva příslušníci pohraniční stráže.

1.1.4 Společné hraniční přechody

1.1.4.1 Členské státy mohou uzavírat nebo ponechat v platnosti dvoustranné dohody se sousedními třetími zeměmi týkající se zřízení společných hraničních přechodů, na kterých příslušníci pohraniční stráže členského státu a příslušníci pohraniční stráže třetí země postupně provádějí výstupní a vstupní kontroly v souladu se svým vnitrostátním právem na území druhé smluvní strany. Společné hraniční přechody mohou být umístěny buď na území členského státu, nebo na území třetí země.

1.1.4.2 Společné hraniční přechody zřízené na území členského státu: dvoustranné dohody, kterými se zřizují společné hraniční přechody na území členského státu, musí obsahovat ustanovení, jímž se příslušníkům pohraniční stráže třetí země povoluje vykonávat jejich úkoly v členském státě při dodržení těchto zásad:

a) Mezinárodní ochrana: státnímu příslušníku třetí země, který na území členského státu žádá o mezinárodní ochranu, se poskytne přístup k příslušným postupům členského státu v souladu s *acquis* Unie týkajícím se azylu.

▼B

b) Zatčení osoby nebo zabavení majetku: dozvědí-li se příslušníci pohraniční stráže třetí země o skutečnostech, které odůvodňují zatčení osoby, umístění osoby pod dočasnou ochranu nebo zabavení majetku, informují o těchto skutečnostech orgány členského státu, které přijmou řádná opatření v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem a bez ohledu na státní příslušnost dotčené osoby.

c) Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie, které vstupují na území Unie: příslušníci pohraniční stráže třetí země nesmějí bránit osobám požívajícím právo na volný pohyb podle práva Unie ve vstupu na území Unie. Pokud existují důvody, které odůvodňují odmítnutí výstupu z území dotčené třetí země, informují příslušníci pohraniční stráže třetí země o těchto důvodech orgány členského státu, které přijmou řádná opatření v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem přijmou řádná opatření.

1.1.4.3 Společné hraniční přechody umístěné na území třetí země: dvoustranné dohody, kterými se zřizují společné hraniční přechody umístěné na území třetího státu, musí obsahovat ustanovení, jímž se příslušníkům pohraniční stráže členského státu povoluje vykonávat jejich úkoly v třetí zemi. Pro účely tohoto nařízení se jakákoli kontrola provedená příslušníky pohraniční stráže členského státu na společném hraničním přechodu umístěném na území třetí země považuje za kontrolu provedenou na území dotčeného členského státu. Příslušníci pohraniční stráže členských států vykonávají své úkoly v souladu s tímto nařízením a při dodržení těchto zásad:

a) Mezinárodní ochrana: státnímu příslušníku třetí země, který prošel výstupní kontrolou provedenou příslušníky pohraniční stráže třetí země a následně požádal příslušníky pohraniční stráže členského státu přítomné ve třetí zemi o mezinárodní ochranu, se poskytne přístup k příslušným řízením členského státu v souladu s *acquis* Unie týkajícím se azylu. Orgány třetí země musí akceptovat přemístění dotčené osoby na území členského státu.

b) Zatčení osoby nebo zabavení majetku: dozvědí-li se příslušníci pohraniční stráže členského státu o skutečnostech, které odůvodňují zatčení osoby, umístění osoby pod dočasnou ochranu nebo zabavení majetku, postupují v souladu s vnitrostátním, unijním a mezinárodním právem. Orgány třetí země musí toto přemístění dotčené osoby nebo věci na území příslušného členského státu akceptovat.

c) Přístup k informačním systémům: příslušníci pohraniční stráže členského státu musí mít možnost využívat informační systémy zpracovávající osobní údaje v souladu s článkem 8. Členským státům musí být umožněno zavést technická a organizační bezpečnostní opatření, která jsou podle práva Unie nezbytná pro ochranu osobních údajů proti náhodnému či neoprávněnému zničení či náhodné ztrátě, pozměnění, nedovolenému sdělení či přístupu, včetně přístupu orgánů třetí země.

1.1.4.4 Před uzavřením nebo změnou jakékoli dvoustranné dohody o společných hraničních přechodech se sousední třetí zemí konzultuje dotyčný členský stát Komisi ohledně slučitelnosti dohody s právem Unie. Již existující dvoustranná dohoda se oznámí Komisi do 20. ledna 2014.

▼B

Pokud se Komise domnívá, že dohoda je neslučitelná s právem Unie, oznámí to dotyčnému členskému státu. Členský stát učiní veškeré potřebné kroky k tomu, aby dohodu v přiměřené lhůtě změnil s cílem odstranit zjištěné nesrovnalosti.

1.2 *Kontroly v železniční dopravě*

1.2.1 Ve vlacích překračujících vnější hranice se provádějí kontroly jak cestujících, tak zaměstnanců železnic, a to včetně kontrol v nákladních vlacích nebo prázdných vlacích. Členské státy mohou uzavírat dvoustranné nebo vícestranné dohody o způsobu provádění těchto kontrol, přičemž dodržují zásady stanovené v bodě 1.1.4. Tyto kontroly se provádějí jedním z těchto způsobů:

— na prvním nádraží příjezdu nebo na posledním nádraží odjezdu na území členského státu,

— ve vlaku během cesty mezi posledním nádražím odjezdu ve třetí zemi a prvním nádražím příjezdu na území členského státu či naopak,

— na posledním nádraží odjezdu nebo na prvním nádraží příjezdu na území třetí země.

1.2.2 Pro usnadnění toků železniční dopravy využívající vysokorychlostní osobní vlaky se mohou členské státy na trase těchto vlaků ze třetích zemí rovněž rozhodnout, že po vzájemné dohodě s dotyčnými třetími zeměmi a při dodržení zásad stanovených v bodě 1.1.4 budou provádět vstupní kontroly osob ve vlacích ze třetích zemí jedním z těchto způsobů:

— na nádražích ve třetí zemi, kde osoby nastupují do vlaku,

— na nádražích na území členských států, kde osoby vystupují,

— ve vlaku během cesty mezi stanicemi na území třetí země a stanicemi na území členských států, pokud osoby zůstávají ve vlaku.

1.2.3 Pokud jde o vysokorychlostní vlaky ze třetích zemí, které několikrát staví na území členských států a železniční dopravce může nechat do takového vlaku přistoupit cestující výhradně pro zbývající část cesty v rámci území členských států, budou takoví cestující podrobeni vstupní kontrole buď ve vlaku, nebo na cílovém nádraží, ledaže jsou kontroly provedeny podle bodu 1.2.1 nebo bodu 1.2.2 první odrážky.

Osoby, které chtějí použít vlaku výhradně na zbývající část cesty v rámci území členských států, budou před odjezdem vlaku uvědomeny, že mohou být podrobeny vstupní kontrole během cesty nebo na cílovém nádraží.

1.2.4 Při cestě opačným směrem jsou osoby ve vlaku podrobeny výstupním kontrolám na základě obdobné úpravy.

▼B

1.2.5 Příslušník pohraniční stráže může přikázat provedení prohlídky dutin vagónů, v případě potřeby s pomocí vlakového inspektora, aby se zjistilo, zda se v nich neukrývají osoby nebo předměty podléhající hraničním kontrolám.

1.2.6 Existují-li důvody se domnívat, že se ve vlaku ukrývají osoby, které byly nahlášeny nebo které jsou podezřelé ze spáchaní trestného činu, anebo státní příslušníci třetí země, kteří mají v úmyslu nezákonný vstup, pohraniční stráž, pokud nemůže jednat v souladu se svými vnitrostátními předpisy, uvědomí členské státy, na jejichž území vlak směřuje anebo jejichž územím projíždí.

2. **Vzdušné hranice**

2.1 *Postupy při kontrolách na mezinárodních letištích*

2.1.1 Příslušné orgány členských států zajistí, aby provozovatel letiště přijal potřebná opatření k fyzickému oddělení toků cestujících na vnitřních letech od toků cestujících na ostatních letech. Na všech mezinárodních letištích se k tomuto účelu zřídí odpovídající infrastruktury.

2.1.2 Místo, kde se provádějí hraniční kontroly, se určí následujícím postupem:

a) cestující přilétající z třetí země, kteří přestupují na vnitřní let, budou podrobeni vstupní kontrole na letišti příletu z třetí země. Cestující z vnitřního letu, kteří přestupují na let do třetí země (přestupující cestující), budou podrobeni výstupní kontrole na letišti odletu uvedeného druhého letu;

b) u letů z třetí zemí nebo do třetích zemí, kterými necestují žádní přestupující cestující, a u letů s více než jedním mezipřistáním na letištích členských států bez přestupu do jiného letadla:

i) cestující na letech z třetích zemí anebo do třetích zemí se podrobí vstupní kontrole na vstupním letišti a výstupní kontrole na výstupním letišti, pokud let nezahrnuje žádný předcházející nebo následný přestup na území členských států,

ii) cestující na letech z třetí země nebo do třetí země s více než jedním mezipřistáním na území členských států bez přestupu do jiného letadla (přestupující cestující) se podrobí vstupní kontrole na cílovém letišti a výstupní kontrole na letišti odletu za podmínky, že do letadla nemohou přistoupit cestující pro úsek cesty nacházející se celý na území členských států,

iii) jestliže u letů z třetích zemí s více než jedním mezipřistáním na území členského státu může přepravce přibírat na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, podrobí se cestující výstupní kontrole na letišti odletu a vstupní kontrole na letišti příletu.

Kontroly cestujících, kteří jsou během těchto mezipřistání již na palubě letadla a nepřistoupili na území členských států, se provádějí v souladu s bodem ii). Jestliže je cílovou zemí třetí země, použije se u této kategorie letů opačný postup.

▼B

2.1.3 Hraniční kontroly se obvykle neprovádějí na palubě letadla nebo u východu k letadlu, pokud to není odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví. Aby členské státy zajistily, že na letištích určených jako hraniční přechody budou osoby kontrolovány v souladu s pravidly stanovenými v článcích 7 až 14, zajistí, aby letištní správa přijala nezbytná opatření k nasměrování pohybu cestujících do zařízení vyhrazených pro účely kontroly.

Členské státy zajistí, aby provozovatel letiště přijal nezbytná opatření, která zabrání neoprávněným osobám vstupovat do vyhrazených prostor anebo takové prostory (například tranzitní prostor) opouštět. V tranzitním prostoru se kontroly obvykle neprovádějí, pokud to není odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví; v tomto prostoru lze zejména provádět kontroly u osob s povinností průjezdního víza pro dané letiště s cílem ověřit, zda takové vízum mají.

2.1.4 Musí-li z důvodů vyšší moci, bezprostředního nebezpečí nebo na pokyn úřadů letadlo přilétající ze třetí země přistát na přistávací ploše, která není hraničním přechodem, může takové letadlo pokračovat v letu pouze poté, co obdrží povolení od pohraniční stráže a od celních orgánů. Stejný postup se použije, pokud letadlo přilétající ze třetí země přistane bez povolení. V každém případě se na kontroly osob v takovém letadle vztahují články 7 až 14.

2.2 *Postupy při kontrolách na letištích bez mezinárodního statutu*

2.2.1 Je nutno zajistit, aby byly v souladu s články 7 až 14 také kontrolovány osoby na letištích, která nemají právní postavení mezinárodního letiště podle příslušného vnitrostátního práva (dále jen „letiště bez mezinárodního statutu“), přes která je však povoleno směrovat lety ze třetích zemí anebo do třetích zemí.

2.2.2 Odchylně od bodu 2.1.1 není nezbytné přijímat na letištích bez mezinárodního statutu příslušná opatření k zajištění fyzického oddělení toků cestujících z vnitřních a jiných letů, aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ([1]). Kromě toho není při malém objemu provozu zapotřebí stálé přítomnosti příslušníků pohraniční stráže, pokud existuje záruka, že potřební pracovníci mohou být nasazeni v krátkém čase.

2.2.3 Jestliže není na letišti bez mezinárodního statutu zajištěna stálá přítomnost příslušníků pohraniční stráže, bude ředitel takového letiště vhodným způsobem oznamovat příslušníkům pohraniční stráže přílety a odlety letadel přilétajících z třetích zemí nebo do třetích zemí odlétajících.

2.3 *Kontroly osob při soukromých letech*

2.3.1 U soukromých letů ze třetích zemí nebo do třetích zemí předá kapitán před odletem pohraniční stráži cílového členského státu a případně i členského státu prvního vstupu obecné prohlášení, obsahující kromě jiného i letový plán v souladu s přílohou 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a informace o totožnosti cestujících.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002 (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 72).

▼B

2.3.2 Jestliže soukromé lety z třetí země s cílem v členském státě uskuteční mezipřistání na území jiných členských států, příslušné orgány členského státu vstupu provedou hraniční kontroly a opatří obecné prohlášení podle bodu 2.3.1 otiskem vstupního razítka.

2.3.3 Jestliže není jisté, zda začátek letu je výhradně na území členských států nebo zda let směřuje pouze na území členských států bez mezipřistání na území třetí země, vykonají příslušné orgány kontrolu osob na letištích a letištích bez mezinárodního statutu podle bodů 2.1 až 2.2.

2.3.4 Opatření pro vstup a výstup kluzáků, ultralehkých letadel, vrtulníků, malých letadel schopných letu pouze na krátké vzdálenosti a vzducholodí budou stanovena vnitrostátními právními předpisy, případně dvoustrannými dohodami.

3. **Námořní hranice**

3.1 *Obecné postupy při kontrolách v námořní dopravě*

3.1.1 Kontroly lodí se provádějí v přístavu příjezdu nebo odjezdu, anebo v prostoru vyhrazeném pro tento účel, který se nachází v bezprostřední blízkosti plavidla, nebo na palubě lodi v teritoriálních vodách, definovaných Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu. Členské státy mohou uzavírat dohody, podle nichž lze kontroly provádět také během plavby anebo při příjezdu nebo odjezdu lodi na území třetí země, přičemž se dodržují zásady stanovené v bodě 1.1.4.

3.1.2 Velitel lodě, zástupce lodě nebo jiná osoba řádně oprávněná velitelem lodě nebo ověřená způsobem přijatelným pro příslušný orgán veřejné správy (v obou případech dále jen „velitel“) vypracuje seznam posádky a případných cestujících, který bude obsahovat informace vyžadované ve formulářích 5 (seznam posádky) a 6 (seznam cestujících) Úmluvy o usnadnění mezinárodní námořní dopravy (úmluva FAL) a případně také čísla víz nebo povolení k pobytu:

— nejpozději dvacet čtyři hodin před připlutím do přístavu nebo

— nejpozději v době, kdy loď opouští předchozí přístav, pokud doba plavby trvá méně než dvacet čtyři hodin, nebo

— není-li přístav, kde se má loď zastavit, znám nebo je-li změněn v průběhu plavby, jakmile je tato informace dostupná.

Velitel doručí seznam(y) příslušníkům pohraniční stráže, či pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, jiným příslušným orgánům, které tyto seznamy bez prodlení příslušníkům pohraniční stráže postoupí.

3.1.3 Velitel obdrží od příslušníků pohraniční stráže nebo orgánů uvedených v bodě 3.1.2 potvrzení o přijetí (podepsanou kopii seznamů nebo elektronické potvrzení o přijetí), které na požádání předloží během pobytu lodě v přístavu.

3.1.4 Velitel neprodleně oznámí příslušnému orgánu všechny změny složení posádky nebo počtu cestujících.

Velitel navíc neprodleně a ve lhůtě stanovené v bodě 3.1.2 uvědomí příslušné orgány o přítomnosti černých pasažérů na palubě. Za černé pasažéry však zůstává odpovědný velitel.

▼B

Odchylně od článků 5 a 8 se u osob, které zůstávají na palubě, neprovádí systematické hraniční kontroly. Příslušníci pohraniční stráže však provedou prohlídku lodi a kontrolu osob, které zůstávají na palubě, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

3.1.5 Velitel včas a v souladu s platnými pravidly v dotyčném přístavu uvědomí příslušný orgán o odplutí lodě.

3.2 *Konkrétní postupy při kontrolách u některých typů plavidel*

V ý l e t n í l o d ě

3.2.1 Velitel výletní lodě zašle příslušnému orgánu popis trasy a program výletní plavby, a to jakmile budou známy a nejpozději ve lhůtě stanovené v bodě 3.1.2.

3.2.2 Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje výlučně přístavy na území členských států, nebudou se odchylně od článků 5 a 8 provádět hraniční kontroly a výletní loď může zajet do přístavů, které nejsou hraničními přechody.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

3.2.3 Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje jak přístavy na území členských států, tak přístavy ve třetích zemích, provádějí se odchylně od článku 8 hraniční kontroly takto:

a) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetí zemi a zakotví-li poprvé v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících, uvedených v bodě 3.1.2.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 8, pokud hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví neukáže, že této kontroly není zapotřebí.

b) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetí zemi a znovu zakotví v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících, uvedených v bodě 3.1.2, v rozsahu, v němž byly tyto seznamy pozměněny od přistání výletní lodi v předchozím přístavu na území členského státu.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 8, pokud hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví neukáže, že této kontroly není zapotřebí.

c) Připluje-li výletní loď z přístavu v členském státě a zakotví-li v přístavu v členském státě, cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám podle článku 8, vyžaduje-li to hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

▼B

d) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu ve třetí zemi, podléhá posádka a cestující výstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících.

Vyžaduje-li to hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví, cestující na palubě lodi podléhají výstupním kontrolám podle článku 8.

e) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu v členském státě, výstupní kontroly se neprovádějí.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

Rekreační lodě

3.2.4 Odchylně od článků 5 a 8 nepodléhají osoby, které se nacházejí na palubě rekreační lodi přijíždějící do přístavu v členském státě nebo odjíždějící z přístavu v členském státě, hraničním kontrolám a smějí vstupovat do přístavu, který není hraničním přechodem.

Kontroly těchto osob nebo fyzické prohlídky rekreačních lodí se však provádějí na základě hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví a především tam, kde se v bezprostřední blízkosti území dotčeného členského státu nachází pobřeží třetí země.

3.2.5 Odchylně od článku 5 smí rekreační loď přijíždějící ze třetí země výjimečně vplout do přístavu, který není hraničním přechodem. V těchto případech o tom osoby na palubě uvědomí přístavní orgány, aby dostaly povolení vplout do tohoto přístavu. Přístavní orgány se spojí s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod a ohlásí příjezd plavidla. Prohlášení o cestujících se provede tak, že se u přístavních orgánů uloží seznam osob na palubě. Tento seznam se pohraniční stráži předá nejpozději při příjezdu.

Obdobně musí-li z důvodů vyšší moci rekreační loď připlouvající ze třetí země zajet do jiného přístavu než je hraniční přechod, spojí se přístavní orgány s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod, aby ohlásily přítomnost plavidla.

3.2.6 Během těchto kontrol se předá dokument obsahující všechny technické parametry plavidla a jména osob na palubě. Kopie tohoto dokumentu se předá orgánům v přístavech příjezdu a odjezdu. Dokud loď zůstává v teritoriálních vodách některého z členských států, je kopie tohoto dokumentu součástí dokumentace lodi.

Pobřežní rybolov

3.2.7 Odchylně od článků 5 a 8 nepodléhají systematické kontrole posádky lodí provádějících pobřežní rybolov, které se vracejí každý den nebo do 36 hodin do domovského přístavu anebo do jakéhokoliv jiného přístavu na území členských států, aniž by jejich loď zajela do přístavu na území třetí země. Za účelem stanovení četnosti kontrol, které mají být prováděny, se však přihlíží k hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví, především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného členského státu nachází pobřeží třetí země. Kontroly osob nebo fyzická prohlídka plavidla se provádějí podle tohoto rizika.

▼B

3.2.8 Posádky plavidel provádějících pobřežní rybolov, které nejsou registrovány v přístavu na území členského státu, se kontrolují v souladu s ustanoveními vztahujícími se na námořníky.

Trajektová spojení

3.2.9 Kontroly osob se provádějí na palubě trajektových spojení s přístavy nacházejícími se ve třetích zemích. Použijí se tato pravidla:

a) tam, kde je to možné, zřídí členské státy oddělené pruhy podle článku 10;

b) kontroly pěších cestujících se provádějí jednotlivě;

c) při kontrolách cestujících ve vozidlech cestující z vozidla nevystupují;

d) cestující na trajektu, kteří cestují autobusem, se považují za pěší cestující. Tito cestující z autobusu vystoupí, aby se podrobili kontrole;

e) kontroly řidičů nákladních vozidel a všech doprovázejících osob se provádí tak, že kontrolované osoby zůstávají ve vozidle. Tato kontrola probíhá odděleně od kontrol ostatních cestujících;

f) pro zajištění rychlého průběhu kontrol musí být k dispozici dostatečný počet závor;

g) aby bylo možné odhalit především nezákonné přistěhovalce, provádějí se namátkové prohlídky dopravních prostředků používaných cestujícími, případně i nákladů a dalšího zboží uloženého v dopravních prostředcích;

h) s posádkami trajektů se zachází stejně jako s členy posádek obchodních lodí;

i) bod 3.1.2 (povinnost předložit seznam cestujících a posádky) se nepoužije. Pokud musí být vypracován seznam osob na palubě v souladu se směrnicí Rady 98/41/ES ([1]), musí velitel nejpozději do třiceti minut po odplutí z přístavu třetí země zaslat kopii tohoto seznamu příslušnému orgánu přístavu příjezdu na území členských států.

3.2.10 Jestliže trajekt připlouvající z třetí země s více než jednou zastávkou na území členských států přibírá na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, budou tito cestující podrobeni výstupní kontrole v přístavu odjezdu a vstupní kontrole v přístavu příjezdu.

Kontroly osob, které jsou během těchto zastávek již na palubě trajektu a nepřistoupily na území členských států, se provádějí v přístavu příjezdu. Jestliže je cílovou zemí třetí země, použije se opačný postup.

([1]) Směrnice Rady 98/41/ES ze dne 18. června 1998 o registraci osob na palubách osobních lodí provozujících dopravu do přístavů členských států Společenství nebo z nich (Úř. věst. L 188, 2.7.1998, s. 35).

▼B

Nákladní spojení mezi členskými státy

3.2.11 Odchylně od článku 8 se hraniční kontroly neprovádějí u nákladních spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států, nezastavujících se v žádném přístavu mimo území členských států a sestávajících z přepravy zboží.

Kontroly posádky a cestujících na těchto lodích se však provádějí, pokud je to odůvodněno na základě hodnocení rizik týkajících se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

4. **Plavba po vnitrozemských vodních cestách**

4.1 „Plavba po vnitrozemských tocích zahrnující překročení vnější hranice“ se týká obchodního nebo rekreačního využití všech typů lodí a plavidel na řekách, kanálech a jezerech.

4.2 U lodí používaných pro obchodní účely se kapitán a osoby zaměstnané na palubě, jejichž jména jsou uvedena na seznamu posádky, a rodinní příslušníci těchto osob, kteří žijí na palubě, považují za členy posádky nebo osoby jim rovné.

4.3 Příslušná opatření bodů 3.1 až 3.2 se uplatňují obdobně u kontrol vztahujících se na plavby po vnitrozemských vodních cestách.

▼B

PŘÍLOHA VII

Zvláštní pravidla pro určité kategorie osob

1. **Hlavy států**

Odchylně od článku 6 a článků 8 až 14 nesmějí podléhat hraničním kontrolám hlavy států a členové jejich delegací, jejichž příjezd a odjezd je dopředu úředně ohlášen pohraniční stráži diplomatickou cestou.

2. **Piloti letadel a další členové posádky**

2.1 Odchylně od článku 6 mohou držitelé pilotní licence nebo certifikátu člena posádky podle přílohy 9 Úmluvy o civilním letectví ze dne 7. prosince 1944 během plnění pracovních povinností a na základě těchto dokumentů:

a) vstoupit na palubu letadla a vystoupit z ní na letišti mezipřistání nebo letišti příletu na území členského státu;

b) vstoupit na území obce, kde se nachází letiště mezipřistání nebo letiště příletu na území členského státu;

c) odjet jakýmkoliv dopravním prostředkem na letiště nacházející se na území členského státu za účelem vstupu na palubu letadla odlétajícího ze stejného letiště.

Ve všech ostatních případech musí být splněny požadavky čl. 6 odst. 1.

2.2 Články 7 až 14 se použijí na kontroly členů posádek letadel. Všude tam, kde je to možné, mají kontroly posádek letadel přednost. Konkrétně to znamená, že posádka se kontroluje dříve než cestující anebo na zvláštním místě vyhrazeném k tomuto účelu. Posádky, které jsou personálu odpovídajícímu za hraniční kontroly známy, mohou být odchylně od článku 8 podrobeny pouze namátkovým kontrolám.

3. **Námořníci**

Odchylně od článků 5 a 8 mohou členské státy povolit námořníkům, kteří jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s Úmluvou Mezinárodní organizace práce (MOP) č. 108 (1958) nebo č. 185 (2003) o dokladech totožnosti námořníků, Úmluvou o usnadnění mezinárodní námořní dopravy (úmluva FAL) a příslušnými vnitrostátními právními předpisy, aby vstoupili na území členských států tak, že vystoupí na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, kde jejich loď zakotvila, anebo v přilehlých obcích, nebo z území členských států vystoupili tak, že se vrátí na svou loď, aniž by se dostavili na hraniční přechod, a to za podmínky, že jejich jméno je uvedeno na seznamu posádky lodi, ke které patří, a tento seznam byl předem předložen příslušným orgánům ke kontrole.

Na základě hodnocení rizika z hlediska vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví však námořníci podléhají před výstupem na břeh kontrole příslušníky pohraniční stráže podle článku 8.

▼B

4. **Držitelé diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členové mezinárodních organizací**

4.1 Vzhledem k zvláštním výsadám nebo imunitám, jichž požívají, může být držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vydaných třetími zeměmi nebo jejich vládami uznanými členskými státy, jakož i držitelům dokladů podle bodu 4.4 vydaných mezinárodními organizacemi, kteří cestují v rámci svých služebních povinností, dána přednost před ostatními cestujícími na hraničních přechodech, i když se na ně případně nadále vztahuje vízová povinnost.

Odchylně od čl. 6 odst. 1 písm. c) nemusí osoby, jež jsou držiteli takových dokladů, prokazovat, že mají dostatečné prostředky pro obživu.

4.2 Jestliže se osoba, která se dostaví na vnější hranici, dovolává výsad, imunity a výjimek, může ji příslušník pohraniční stráže vyzvat k prokázání svého postavení na základě předložení odpovídajících dokladů, především potvrzení vydaných akreditujícím státem, nebo diplomatického pasu nebo jiným způsobem. Jestliže má pohraniční stráž pochybnosti, může se v případě naléhavé potřeby obrátit přímo na ministerstvo zahraničních věcí.

4.3 Akreditovaní členové diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodiny mohou vstoupit na území členských států po předložení průkazu uvedeného v čl. 20 odst. 2 a dokladu, který je opravňuje k překročení hranice. Navíc odchylně od článku 14 nesmí pohraniční stráž zamítnout držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vstup na území členských států, jestliže věc nejdříve nekonzultovala s příslušnými vnitrostátními orgány. To platí i v případě, je-li dotyčná osoba vedena v SIS jako osoba, které má být odepřen vstup.

4.4 K dokladům vydávaným mezinárodními organizacemi pro účely stanovené v bodě 4.1 patří zejména:

— průkaz Organizace spojených národů vydávaný personálu OSN a podřízených agentur na základě Úmluvy o výsadách a imunitě specializovaných agentur, přijaté Valným shromážděním OSN dne 21. listopadu 1947 v New Yorku,

— průkaz Evropské unie (EU),

— průkaz Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom),

— legitimace vydaná Generálním tajemníkem Rady Evropy,

— doklady vydávané podle čl. III odst. 2 Dohody mezi stranami Severoatlantické smlouvy o postavení jejich sil (vojenský průkaz totožnosti doplněný cestovním příkazem, cestovním oprávněním anebo individuálním nebo skupinovým rozkazem k přesunu), jakož i doklady vydávané v rámci Partnerství pro mír.

5. **PŘeshraniČní pracovníci**

5.1 Postupy pro kontrolu přeshraničních pracovníků se řídí obecnými pravidly na ochranu hranic, především články 8 a 14.

▼B

5.2 Přeshraniční pracovníci, které příslušníci pohraniční stráže dobře znají vzhledem k jejich častému překračování hranic na témže hraničním přechodu a o kterých bylo na základě počáteční kontroly zjištěno, že nejsou v SIS nebo ve vnitrostátních databázích vedeni jako osoby, jimž má být odepřen vstup, budou odchylně od článku 8 podrobeni pouze namátkovým kontrolám ke zjištění, zda mají v držení platný doklad opravňující je překročit hranice a zda splňují nezbytné podmínky vstupu. Bez předchozího varování a v nepravidelných intervalech se budou u těchto osob občas provádět důkladné kontroly.

5.3 Ustanovení bodu 5.2 lze rozšířit i na další kategorie osob pravidelně dojíždějících za hranice.

6. **Nezletilé osoby**

6.1 Příslušníci pohraniční stráže věnují zvláštní pozornost nezletilým, ať už cestují s doprovodem, nebo bez doprovodu. Nezletilí překračující vnější hranice jsou podrobováni stejným vstupním a výstupním kontrolám stanoveným v tomto nařízení jako dospělí.

6.2 U doprovázených nezletilých příslušníci pohraniční stráže zkontrolují, zda osoby doprovázející nezletilé mají tyto svěřeny do své péče, zejména pokud nezletilé doprovází pouze jedna dospělá osoba a existují závažné důvody se domnívat, že mohli být nezákonně odvedeni z péče osoby nebo osob, kterým byli zákonně svěřeni do péče. V tom případě provedou příslušníci pohraniční stráže další šetření s cílem zjistit, zda se v poskytnutých informacích nevyskytují nesrovnalosti nebo rozpory.

6.3 U nezletilých cestujících bez doprovodu příslušníci pohraniční stráže především zajistí prostřednictvím důkladné kontroly cestovních dokladů a podkladů, aby nezletilí neopustili území proti vůli osoby nebo osob, kterým byli svěřeni do péče.

6.4 Členské státy určí vnitrostátní kontaktní místa pro dotazy týkající se nezletilých osob a informují o tom Komisi. Seznam těchto vnitrostátních kontaktních míst dá Komise k dispozici členským státům.

6.5 V případě pochybností ohledně okolností popsaných v bodech 6.1, 6.2 a 6.3 využijí příslušníci pohraniční stráže seznam vnitrostátních kontaktních míst pro dotazy týkající se nezletilých osob.

7. **Záchranné služby, policie, hasičské sbory a pohraniční stráž**

Opatření upravující vstup a výstup členů záchranných služeb, policie a hasičských sborů zasahujících v mimořádných situacích, jakož i příslušníků pohraniční stráže překračujících hranice při plnění svých pracovních úkolů, jsou stanovena vnitrostátním právem. Členské státy mohou s třetími zeměmi uzavírat dvoustranné dohody týkající se vstupu a výstupu těchto kategorií osob. Tato opatření a tyto dvoustranné dohody se mohou odchylovat od ustanovení článků 5, 6 a 8.

8. **Pracovníci na pobřežních zařízeních**

Odchylně od ustanovení článků 5 a 8 nejsou pracovníci na pobřežních zařízeních, kteří se pravidelně vracejí lodí či letadlem na území členských států, aniž by pobývali na území třetí země, systematicky kontrolováni.

Za účelem stanovení četnosti kontrol, které mají být prováděny, se však přihlíží k hodnocení rizika týkajícího se nedovoleného přistěhovalectví, a to především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného zařízení na moři nachází pobřeží třetí země.

▼B

PŘÍLOHA VIII

Název státu

Znak státu ..... (Název úřadu)

_____

_____ (1)

SCHVÁLENÍ DŮKAZŮ O DODRŽENÍ PODMÍNKY DÉLKY KRÁTKODOBÉHO POBYTU V PŘÍPADECH, KDY CESTOVNÍ DOKLAD NENÍ OPATŘEN OTISKEM VSTUPNÍHO NEBO VÝSTUPNÍHO RAZÍTKA

Dne _____ v _____hod. v (misto) _____

Níže podepsaný orgán _____projednávaje

příjmení _____ jméno_____

datum narození _____ místo narození _____ pohlaví: _____

státní příslušnost _____trvalým bydlištěm v_____

cestovní doklad _____číslo _____

vydán v _____ dne_____

číslo víza _____ (přichází-li v úvahu), vydané (kým) _____

na dobu _____ dni z těchto důvodů: _____

má za to, že vzhledem k předloženým důkazům týkajícím se délky pobytu této osoby na území členských států vsloupila tato osoba na území členského státu nebo jej opustila _____ dne _____v _____hod.na hraničním přechodu _____ .

Kontaktní údaje schvalujícího orgánu:

Tel.: _____

Fax: _____

E-mail: _____

Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu.

Dotyčná osoba	Odpovědný pracovník + otisk razítka

(1) Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

▼B

PŘÍLOHA IX

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 296/2008 (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 60)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 81/2009 (Úř. věst. L 35, 4.2.2009, s. 56)	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1)	Pouze článek 55
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 265/2010 (Úř. věst. L 85, 31.3.2010, s. 1)	Pouze článek 2
Bod 9 přílohy V aktu o přistoupení z roku 2011	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 1)	Pouze článek 1
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1051/2013 (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 1)	

▼B

PŘÍLOHA X

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 562/2006	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2 uvozovací slova	Článek 2 uvozovací slova
Čl. 2 body (1) až (8)	Čl. 2 body (1) až (8)
Čl. 2 bod (8a)	Čl. 2 bod 9
Čl. 2 bod 9	Čl. 2 bod 10
Čl. 2 bod 10	Čl. 2 bod 11
Čl. 2 bod 11	Čl. 2 bod 12
Čl. 2 bod 12	Čl. 2 bod 13
Čl. 2 bod 13	Čl. 2 bod 14
Čl. 2 bod 14	Čl. 2 bod 15
Čl. 2 bod 15	Čl. 2 bod 16
Čl. 2 bod 16	Čl. 2 bod 17
Čl. 2 bod 17	Čl. 2 bod 18
Čl. 2 bod 18	Čl. 2 bod 19
Čl. 2 bod 18a	Čl. 2 bod 20
Čl. 2 bod 19	Čl. 2 bod 21
Článek 3	Článek 3
Článek 3a	Článek 4
Článek 4	Článek 5
Čl. 5 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
Čl. 5 odst. 1a	Čl. 6 odst. 2
Čl. 5 odst. 2	Čl. 6 odst. 3
Čl. 5 odst. 3	Čl. 6 odst. 4
Čl. 5 odst. 4	Čl. 6 odst. 5
Článek 6	Článek 7
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 8 odst. 1 a 2
Čl. 7 odst. 3 písm. a)	Čl. 8 odst. 3 písm. a)

▼B

Nařízení (ES) č. 562/2006	Toto nařízení
Čl. 7 odst. 3 písm. aa)	Čl. 8 odst. 3 písm. b)
Čl. 7 odst. 3 písm. ab)	Čl. 8 odst. 3 písm. c)
Čl. 7 odst. 3 písm. ac)	Čl. 8 odst. 3 písm. d)
Čl. 7 odst. 3 písm. ad)	Čl. 8 odst. 3 písm. e)
Čl. 7 odst. 3 písm. ae)	Čl. 8 odst. 3 písm. f)
Čl. 7 odst. 3 písm. b)	Čl. 8 odst. 3 písm. g)
Čl. 7 odst. 3 písm. c)	Čl. 8 odst. 3 písm. h)
Čl. 7 odst. 3 písm. d)	Čl. 8 odst. 3 písm. i)
Článek 8	Článek 9
Čl. 9 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 9 odst. 2 první pododstavec písm. a)	Čl. 10 odst. 2 první a druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 2 první pododstavec písm. b)	Čl. 10 odst. 2 třetí pododstavec
Čl. 9 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 10 odst. 2 čtvrtý pododstavec
Čl. 9 odst. 2 třetí pododstavec	Čl. 10 odst. 2 pátý pododstavec
Čl. 9 odst. 3 a 4	Čl. 10 odst. 3 a 4
Článek 10 odst. 1 až 5	Článek 11 odst. 1 až 5
Čl. 10 odst. 6	—
Článek 11	Článek 12
Článek 12	Článek 13
Článek 13	Článek 14
Článek 14	Článek 15
Článek 15	Článek 16
Článek 16	Článek 17
Článek 17	Článek 18
Článek 18	Článek 19
Článek 19	Článek 20
Článek 19a (Kapitola IV)	—
Článek 19a (Kapitola IVa)	Článek 21

▼B

Nařízení (ES) č. 562/2006	Toto nařízení
Článek 20	Článek 22
Článek 21	Článek 23
Článek 22	Článek 24
Článek 23	Článek 25
Článek 23a	Článek 26
Článek 24	Článek 27
Článek 25	Článek 28
Článek 26	Článek 29
Článek 26a	Článek 30
Článek 27	Článek 31
Článek 28	Článek 32
Článek 29	Článek 33
Článek 30	Článek 34
Článek 31	Článek 35
Článek 32	Článek 36
Článek 33	Článek 37
Článek 33a	Článek 38
Článek 34	Článek 39
Článek 35	Článek 40
Článek 36	Článek 41
Článek 37	Článek 42
Článek 37a	Článek 43
Článek 38	—
Článek 39	Článek 44
Článek 40	Článek 45
Přílohy I až VIII	Přílohy I až VIII
—	Příloha IX
—	Příloha X